بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

پیاری پیاری طرزوں پر نعتیہ کلام

چراغِ ہدایت

(از قلم)

عاشق رسولؐ خادم الفقرا و علماء مشائخ اسلام حاجی میاں چراغدین جونیکے والا

ناشران

عمر بک سنٹر الفضل مارکیٹ قذافی سٹریٹ

اردو بازار لاہور

بسم اللہ الرحمٰن الرحیمؕ

پیاری پیاری طرزوں پر نعتیہ کلام

چراغِ ہدایت

از قلم

عاشقِ رسولؐ خادم الفقرا و علماء مشائخ اسلام حاجی میاں چراغدین جونیکے والا

چراغِ ہدایت

بسم اللہ الرحمٰن الرحیم

اَللّٰھُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَ مَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ سَیِّدِنَا وَ مَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ وَّ اَصْحَابِ سَیِّدِنَا وَ مَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ وَّ بَارِکْ وَسَلِّمْ وَصَلِّ عَلٰی جَمِیْعِ الْاَنْبِیَاءِ وَ الْمُرْسَلِیْنَ وَ عَلٰی کُلِّ مَلٰئِکَۃِ الْمُقَرَّبِیْنَ وَعَلٰی عِبَادِ اللّٰہِ الصّٰلِحِیْنَ وَعَلٰی اَھْلِ طَاعَتِکَ اَجْمَعِیْنَ وَ ارْحَمْنَا مَعَھُمْ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِیْنَ ط

صَلِّ عَلٰی نَبِیِّنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

صَلِّ عَلٰی نَبِیِّنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
صَلِّ عَلٰی حَبِیْبِنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

صَلِّ عَلٰی رَسُوْلِنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ
صَلِّ عَلٰی شَفِیْعِنَا صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ

وردِ زباں پہ رکھ دلا صل علی محمد
صل علی نبینا صل علی محمد

وہ سر پاک مصطفٰے سرِ خدا ہے سر بسر
نور جمال کبریا صل علی محمد

ہے یہ خطا کہ زلف کو مشک و ختن سے دوں مثال
زلف کی بو ہے جانفزا صل علی محمد

سر نہ جھکا دیں کس طرح جن و ملک بجان و مال
ہے وہ جبین خوشنما صل علی محمد

ابرو کے ہیں ہلال دو ماہِ صیام ماہِ عید
جس نے کہ دیکھا خوش ہوا صل علی محمد

چشم حیا تھی آپ کی ایسی کہ خود حیا نے دیکھ
پردہ میں منہ چھپا لیا صل علی محمد

گوش مبارک آپ کے سننے کے واسطے بنے
معنی حق کا مدعا صل علی محمد

نبی پاک کا وہ خط مثل الف ہے یا قلم
آپ خدا نے ہے لکھا صل علی محمد

نبی کے متحرکین سے کیوں نہ ہوں دل سے میں فدا — ہیں وہ دو چشمے جا بجا صلِّ علیٰ محمّدٍ
کیا میرا منہ ثنا کروں انکے لب و دہن کی میں — آب حیات ہے سدا صلِّ علیٰ محمّدٍ
بات میں جو مٹھاس تھی آپ کی وہ کہاں بھلا — قند و نبات میں مزا صلِّ علیٰ محمّدٍ
دانتوں کی آب اور چمک وہ تھی کہ اپنے آپ کو — آب اڑنے کی چھپا صلِّ علیٰ محمّدٍ
نور تھا ریش میں وہ کچھ زرد تھا جس کے روبرو — رشک شعاع مہر کا صلِّ علیٰ محمّدٍ
جلوہ رُخِ پاک میں نور خدا کا تھا ظہور — جس نے کہ دیکھا یہ کہا صلِّ علیٰ محمّدٍ
دست بنے تھے آپ کے بد دعائے ندہ منیں — منہ کی قبول تھی دعا صلِّ علیٰ محمّدٍ

انگلیاں پانچ آپ کی وقت نماز کے ہیں پانچ
ہاتھ رکن ہے شرع کا صلِّ علیٰ محمّدٍ

نعت شریف معہ درود شریف

پڑھ لے نبی دے عاشقا صلِّ علیٰ محمّدٍ
پورے ہوں گے سب مدعا صلِّ علیٰ محمّدٍ

جنت میں جب خطا ہوئی آدم سے حوا جدا ہوئی — نام نبی سے پھر ملا صلِّ علیٰ محمّدٍ
آیا جب طوفان تھا نوحؑ بڑا حیران تھا — کشتی کے اوپر تھا لکھا صلِّ علیٰ محمّدٍ
مشکل نبی خلیل نوں کیتا ایس اپیل نوں — چمن چخہ کو کر دیا صلِّ علیٰ محمّدٍ
موسٰے اوپر طور دے جلوے دیکھے حضور دے — غش کے اندر رکھ رہا صلِّ علیٰ محمّدٍ
روشن دو جہان میں کیا زمین آسمان میں — عرش بریں پہ یہ لکھا صلِّ علیٰ محمّدٍ
غم دیاں دور اندھیریاں کیتیاں رب نے پھیریاں — پڑھیا جدیں دل لگا صلِّ علیٰ محمّدٍ
صورت بن کے غلام دی پکڑے تسبیح نام دی — شام صبح تو یہ سنا صلِّ علیٰ محمّدٍ

حرص و ہوا نوں دور کر اپنا قلب حضور کر
یہ ہی چراغ کہہ رہا صلِّ علیٰ محمّدٍ

ذکر کلمہ شریف

اُٹھ غافل سنج سویرا ای تو جانا سفر لمیرا ہی ایتھے جوگی والا پھیرا ہی
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
توں سدا نہ ایتھے رہنا ئیں نہ مجلس لا کے بہنا ئیں جا وچہ قبر دے پینا ئیں
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
تینوں قبر آوازاں مارے پئی اوہ دن تے رات پکارے پئی تیری پلپل زندگی ہارے پئی
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
توں آخر اِک دن مرنا ئیں دکھ جان کندن دا جرنا ئیں تیرا مالک لیکھا کرنا ئیں
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
جد اوتھے حاضر ہو ویں گا پھر ہنجوں بھر کے رو دیں گا کتھوں داغ گناہ دے دھوویگا
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
جد گرزاں والے آون گے تینوں باہوں پکڑ اٹھاون گے سب دفتر کھول وکھاون گے
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
جو نیکی بدی کمائی گئی اوہ دفتر وچہ دکھائی گئی اوہ پڑھ کے جدوں سنائی گئی
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
جنہاں لئی توں پاپ کمائے سی دن راتیں چارے لائے سی اوہ نال نہ تیرے آئے سی
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد پاک رسول اللہ
رب واحد اک اکلا ہی اس کلمے وچہ تجلے ہی اہدے پڑھیاں راضی اللہ ہی
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد پاک رسول اللہ
جتھے سخت انھیرا آوی گا اوتھے کلمہ چانن لاوی گا تینوں جنت وچہ پوچاوی گا
کہو لا الٰہ الا اللہ ، محمد پاک رسول اللہ
ایہ حاجت کروا پوری او ایہ نور نورانی نوری او ایہ قدرت دی منظوری او

کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

جنہاں کلمہ ورد کمایا اے اہناں عالی رُتبہ پایا اے جا جنت ڈیرا لایا اے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسول اللہ

اس کلمے دی رفتار میاں کرے پُل صراط تھیں پار میاں ایہ لئیں ارادہ دھار میاں
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسول اللہ

ایہ کلمہ ذکر الٰہی دا ہر اک نوں پڑھنا چاہی دا ایہ سکہ شاہنشاہی دا
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسول اللہ

جتھے دوزخ کڑکاں ماریگا اوتھے کلمہ کم سوارے گا بن بشیر آواز اں مارے گا
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

اس کلمیوں لکھاں تر گئے نے کئی خالی بھانڈے بھر گئے نے کئی گھیاں چوٹاں جر گئے نے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

جیہڑا کلمہ طیب پڑھدا اے اوہ دوزخ وچہ نہ سڑدا اے بے کھٹکے جنت وڑدا اے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

جیہڑے پچھلی راتیں جاندے نے بہ گوشے ورد کماندے نے اوہ روز حضوری پاندے نے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

اہدے وچہ مٹھاس نرالی اے نالے سوہنی چمک جلالی اے ایہ شک شبے توں خالی اے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسول اللہ

بیس آکھاں ہر اک بھائی نوں کر دلدی عین صفائی نوں ایہ دور کرے گمراہی نوں
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

دل کلمے دے نال جوڑ دیہو سب حرص ہوائوں چھوڑ دیہو ہن کعبے نوں مکھ موڑ دیہو
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

ایہہ کلمے نے پار لنگانا جے اگاں کم تہاڈے آونا جے اس محشر وقت چھڈانا جے
کہو لا الٰہ الا اللہ، مُحَمَّد پاک رسُول اللہ

اس صورت دا کوئی مان نہیں کوئی زندگیاں تے شان نہیں بن عملاں توں انسان نہیں
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
اہنوں پڑھ لو دن تے رات میاں اس کلمے وچہ نجات میاں ہور کسے نہ پچھنی ذات میاں
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
ایہ کلمہ ہی سوہنے شان والا ایہ نکتہ خاص ایمان والا ایہ خنجر ہے یزدان والا
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
جس پڑھ کلمے نوں ڈٹھا ای اوہدا پل وچہ تر گیا چھٹا ای ایہدا ذائقہ سب توں مٹھا ای
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
اس کلمے دی روشنائی اے جس دھوتی کفر سیاہی اے اہدے وچہ کجھ ستر الٰہی اے
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
ایہدی خاصیت بھاری جے اہدا فیض ہمیشہ جاری جے اہدے سر تے دنیا ساری جے
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
تیرا ایہہ نہ سدا ٹکانہ ایں توں آخر قبریں جانا ایں پھر رو رو کے پچھتانا ایں
کہو لا الہ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ
سب آس امیداں ڈھہن گیاں تیرے ولو جہ دلدیاں رہن گیاں پھر سوچ وچاراں پین گیاں
کہو لا الہٰ الا اللہ، محمد پاک رسول اللہ

التجائی نعت

اے باد صبا، توں مدینے نوں جا تے سلام پوہنچا میرا جا اک وار
میں کہتی ہوں رو کے تے عاجز بھی ہو کے توں سن لے کھلو کے میری ایہہ پکار
ہے دل میں لاچاری میں کرتی ہوں زاری کراں کب تک انتظاری جدائیاں سہار
میں آنسو بھی بھر کے جدائیاں بھی جر کے میں کہتی ہوں ڈر کے ہو جاوے دیدار
کدھر نوں جاواں نہیں کوئی تھاواں تے عرضاں سناواں میں ہو کے لاچار

تیرا شان ہے عالی　تیرے در دا سوالی　تے موڑ نہ خالی　کہ ہاں ہیں نادار
میرا ایہہ تصوّر　کہ مولا مصوّر　مدینہ منوّر　میں تیرا تصور

نعت در شان محمدؐ

محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

محمدؐ کا رتبہ کیا لوک جانن　خدا نے بنایا اندھیرے کا چانن
وہ قدرت سے نور العلےٰ بن کے آیا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

خیر البشر ہے بڑا شان والا　عرشوں کے اوپر وہی جانے والا
غریبوں کا مشکل کشا بن کے آیا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

محمدؐ کیا وہ ہے عرش کا تارا　راحت بخشتا ہے اس کا نظارا
آخر میں ہے ابتدا بن کے آیا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

خاکی کے رتبے سے نوری حیراں ہیں　حدیثوں میں لکھے ہوئے جو بیاں ہیں
نمونہ بنا کے خدا نے بھیجایا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

چن جیسا چمکے محمدؐ کا چہرہ　صلے علےٰ کا بنا جس کا سہرا
وہ دنیا میں ذکر خدا بن کے آیا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

علم تے حلم نالے ہیں پورے عامل　عقل تے شکل میں بھی ہیں پورے کامل
فطرت میں داناں دانا بن کے آیا　محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا

محبوب عالم خدا کا پیارا — وہی ساری دنیا کی آنکھوں کا تارا
عادل بھی ہے بے ریا بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

حضرت کا چلنا زمیں کے فرش پر — سایہ محمدؐ کا ہوتا عرش پر
وہ رحمت کا چشمہ صفا بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

جسے لوک دنیا دے پتھر بھی مارن — گذر گاہی رستے میں کانٹے کھلارن
ابوجہل جیسے بھی کنواں کھودایا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

پکڑا ہتھا یہ ایک بڑھیا نے پیشہ — کوڑا محمدؐ پہ پھینکے ہمیشہ
بیمار بھی حال حضرت پوچھایا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

وہ جنت کی کنجی تے دوزخ دا تالا — رتبہ ملا جس کو ادنیٰ تے اعلےٰ
وہی سدرۃ المنتہیٰ بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

محمدؐ بناں نہ عرش تے گیا کوئی — اُمت دے بدلے نہ سجدے پیا کوئی
وہ دنیا تے صلِّ علےٰ بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

وہ ظاہر تے باطن محمدؐ نرالا — وہ حاضر تے ناظر بھی ہے کملی والا
وہ دنیا تے صدر العلےٰ بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

خدا نے کہا اے محمدؐ پیارے — تیرے لیے دوست ہیں سب پیارے
وہ رحمت کی بادِ صبا بن کے آیا — محمدؐ کیا مصطفےٰ بن کے آیا

Scanned with CamScanner

خدا نے لکھا نام پتھر کی سل پر محمد کا نقشہ ہے مومن کے دل پر
دنیا تے اوہ رہنما بن کے آیا محمدؐ کیا مصطفٰے بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

سر میں یتیمی تے دل میں حلیمی طریقہ صحیح اس کا ہے مستقیمی
یہ کفر کے لئے لا الٰہ بن کے آیا محمدؐ کیا مصطفٰے بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

کہتی ہے یٰسین سورۃ مزمل نہ غصّہ نہ کینہ ہے صبر و تحمّل
وہ مولا کی عرشوں ندا بن کے آیا محمدؐ کیا مصطفٰے بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

جو مولا کہا ہے وہی مصطفٰے ہے صحیح وعدہ قدرت کا فا بو بلے ہے
وہی ہر مرض کی شفا بن کے آیا محمدؐ کیا مصطفٰے بن کے آیا
کبیرہ گناہ کی دوا بن کے آیا

نعت شریف

اثر کوئی نہیں اس کو دوزخ کی آگ
جسے جام کوثر پلا دے محمدؐ

نہیں ہوگا محشر کا رنج و الم ہے سینہ پہ کلمہ جما دے محمدؐ
کیوں نہ پڑے گا صحیح لا الٰہ جے قلبوں سیاہی اٹھا دے محمدؐ
کیوں نہ پڑھا دے گا دم دم درود جسے جلوہ اپنا دکھا دے محمدؐ
صبح شام کہتا جو صلِّ علٰے جنت میں اس کو پہنچا دے محمدؐ
محمدؐ کا عاشق تو دنیا میں ہو تو معشوق بنکے دکھا دے محمدؐ

نعت شریف

سد کے جبرائیل نوں جب کہدیا پروردگار جا محمد مصطفٰے نوں عرش تے جلدی لیا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبیؐ صلِّ علیٰ

آسمانوں کے فرشتے انتظاری ہیں کھڑے
جلدی جلدی آ محمدؐ دیر نہ ہرگز لگا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

نہ کرے امت کا خطرہ نہ کرے دوزخ کا ڈر
چھوڑدے دیگیریاں وہ جس کا حامی ہے خدا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

رات ہے معراج کی آج تیری خاطر یا نبیؐ
حور پریاں ملک نوری کھڑے ہیں سب جا بجا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

خوشی کی محفل سجا کے انتظاری میں رہو
عرش سے لا فرش تا کر کہ دیو جگ مگا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

سیر کر آسمان کی جد پہنچ گئے عرش بریں
نوری چادر پہن کے حق نے سنائی یہ ندا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

ہے لیا ندا دوستا کی تحفہ میرے واسطے
عاجزی ہے پاس میرے کہے محمد مصطفےٰ

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

ایسا تحفہ یا نبی توں آکے کیتا ہے نظر
جو کہیں سو ہو رہے گا میں نہیں تیتھوں جدا

یا محمدؐ کملی والے ، یا نبی صلِّ علیٰ

نعت شریف

ربا لے چل شہر مدینے نوں ، ویکھاں دلبر یار نگینے نوں

خوشیاں ہین دتے ، بوٹے باغ کھلے
کوثر جام ملے ، جد پینے نوں

ربا لے چل شہر مدینے نوں ، ویکھا دلبر یار نگینے نوں

پیراں گل وچہ پاواں
ٹکڑے منگ کے کھاواں

نہ میں انگ لاواں پشمینے نوں
ربا لے چل شہر مدینے نوں

ویکھا دلبر یار نگینے نوں

مینوں ہر دم سہم
ہووے کدوں تیرا رحم

بیٹھی کمر کے قائم یقینے نوں — ربا لے چل شہر مدینے نوں
ویکھا دلبر یار نگینے نوں

مرکے وقت لنگھاواں — کس نوں حال سناواں
ہائے بھجھ پاواں اس جینے نوں — ربا لے چل شہر مدینے نوں
ویکھا دلبر یار نگینے نوں

کدے ستا ہیں تے جاگ — چنگے ہووَن میرے بھاگ
دیدے بخش چراغ نابینے نوں — ربا لے چل شہر مدینے نوں
ویکھا دلبر یار نگینے نوں

نعت شانِ حضورؐ

تیری ذات دنیا میں آئی نہ ہوتی
تو پیدا خدا کی خدائی نہ ہوتی

واہ سبحان اللہ بندہ پرور نے — جے پیدا نہ ہوتے نبیؐ سرور نے
تو سارے جہاں روشنائی نہ ہوتی — تیری ذات دنیا میں آئی نہ ہوتی
تو پیدا خدا کی خدائی نہ ہوتی

اَحد سے ہوتے نہ احمد جدا — جے پیدا نہ ہوتے نبیؐ مصطفٰے
تو کلمہ سے دل کی صفائی نہ ہوتی — تیری ذات دنیا میں آئی نہ ہوتی
تو پیدا خدا کی خدائی نہ ہوتی

نہ شمس وقمر نہ صبح شام سی — عرشوں پہ تیرا لکھا نام سی
محمدؐ محمد سنائی نہ ہوتی — تیری ذات دنیا میں آئی نہ ہوتی
تو پیدا خدا کی خدائی نہ ہوتی

پچھنہ چڑھ کے درجہ لیا ابراہیم — کوہ طور پر جاتے موسےٰ کلیم
رتبے کی تیں بن عطائی نہ ہوتی — تیری ذات دنیا میں آئی نہ ہوتی
تو پیدا خدا کی خدائی نہ ہوتی

نعت شریف

پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں
اُمت دا بیڑہ شوہ تھیں پار لنگھائی جاویں

توہیں محمدﷺ پیارا جان دا عالم سارا — میں ڈاہڈا او گنہارا ساتھ رلائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

عرشاں تے جانے والے امت بخشانے والے — کوثر پلانے والے جلوہ دکھائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

ہو گئی طبیعت روگی دکھانو چہ عمرا بھوگی — تیرے دردا ندے جوگی حکم سنائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

قلبی نشان ہیں توں عربی سلطان ہیں توں — عاجز داماں ہیں توں منزل پوچائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

تیرا دربار عالی سائل نہ جاوے خالی — اوہ پُل صراط والی گھاٹی چڑھائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

دور ہون دکھ رنج، پہنچو سویرے سنج — عیباندی بیڑی ونج کلمے دا لائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

ہور میں آکھاں کیہنوں دن رات سیواں تینوں — قبر عذابوں مینوں جلدی بچائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

سانوں حضور والی خطرے بھیں کر یو حالی — نار جہنم والی سرد کرائی جاویں
پاک محمدﷺ پھیرا رحمت دا پائی جاویں

نعت شریف

اوّل ستائیے صفت پاک رحمان دی — شاہی اے جہندے ہتھ زمیں آسماں دی
روزی پوچاوندا اے جن انسان دی — کدے بھلاوندا نائیں

کدے بھلاوندا ناہیں توں خالقا
تینوں نے حمد ثنائیں

بھیج درود ہمیشہ پاک رسولؐ نوں
شان لولاک والی اوس مقبولؐ نوں

قدر معلوم ناہیں بغیر معلوم نوں
جاندا رب اوس تائیں

جاندا رب اوس تائیں اے مومنو
اپنی طاقت نائیں

آوندے ڈکھ ٹرکے نال اشاریاں
نبیؐ دی صفت وچہ تیہاں سیپاریاں

ادب آداب کیتے چن تے تاریاں
توں بھی درود پڑھائیں

توں بھی درود پڑھائیں چا مومنا
حکم کرے رب سائیں

دیہہ توفیق ربا او گنہار ہیں
ڈوہنگڑی ندی وچوں لنگھنا پار میں

نبی دے معجزے کراں شمار میں
جیہڑے نے یاد میرے تائیں

جیہڑے نے یاد میرے تائیں وے مالکا
دساں مومناں تائیں

ہویا سی شوق جدوں سچی سرکار نوں
دنیا تے پیدا کیتا احمد مختار نوں

اوس دی خاطر کیتا کل پسار نوں
چودہ تے طبقاں تائیں

چودہ تے طبقاں تائیں وے پیاریا
فضل کرے رب سائیں

چاہڑ براق اتے وحی لے جاوندا
ستاں آسماناں دا اوہ سیر کراوندا

دس سو آواز عرش دیوں آوندا
آئیں پیاریا آئیں

آئیں پیاریا ، آئیں پیاریا
ہرگز دیر نہ لائیں

رب نے کہیا مینوں ملن توں آیوں
دس کہاں تحفہ کیہڑی چیز لیا نوں

چڑھ کے براق اتے شان سوہایوں
دلدیاں کھول سنائیں

دلدیاں کھول سنائیں رسولؐ جی
امتاں نوں بخشائیں

نور دی چادر وچہ صحن دے تانی
ایس دے وچہ کوئی شک نہ جانی

کھول کے دسے کل بھیت نہانی
کوئی چھپایا نائیں

کوئی چھپایا ناہیں وے پیاریا
توں بھی سوغات دکھائیں

نبیؐ نے کہیا میری اچی برات سی
عرش تے ہوئی جیہڑی ایہہ ملاقات سی

عاجزی نبیؐ کول سوہنی سوغات سی
کرے منظور اللہ سائیں

کرے منظور اللہ سائیں وے مالکا　　ہور سوغات کوئی نائیں
لاالہ کہیا نبیؐ عالی صفات تے　　محمدؐ رسول کیہا رب دی ذات نے
تیری ایہہ خاطر چشمے آب حیات تے　　کوثری جام پلائیں
کوثری جام پلائیں رسولؐ جی　　ساریاں مومناں نائیں
نبیؐ نے پیش کیتا ایس کہانی نوں　　پاک محمدؐ کیہا ذات ربانی نوں
بخشدے ربا میری امت نمانی نوں　　اپنا فضل کمائیں
اپنا رحم کمائیں توں مالکا　　فضلاں بھیں پار لنگھائیں
جیہڑی تاں امت تیرا حکم بجاوے گی　　بہت انعام آکے رب توں پاوے گی
ہووے گی نکر جیہڑی دوزخ نوں جاویگی　　ادب لحاظ ہونا نائیں
ادب لحاظ ہونا نائیں وے مالکا　　اپنا رحم کمائیں
منگ لے یار جیہڑی چیز دی لوڑ ای　　ایس خزانے کیہڑی گل دی تھوڑ ای
کنجی تے قفل پھڑے تینوں نہ موڑ ای　　دن تے رات لیجائیں
دن تے رات لیجائیں رسولؐ جی　　تیتھوں چھپایا کجھ نائیں
پڑھے نماز جیہڑا دیوے زکوٰۃ نوں　　واحد اکیلی سمجھے رب دی ذات نوں
محشر میدان وچہ پاوے نجات نوں　　اوسنوں خوف کوئی نائیں
اوسنوں خوف کوئی ناہیں وے مالکا　　فضلاں بھیں پار لنگھائیں
نبیؐ نوں منیں سچا من قرآن لئے　　حق حلال چنگی طرح پچھان لئے
ادب اداب مائی باپ دا جان لئے　　جنت لیسن جائیں
جنت لیسن جائیں رسولؐ جی　　فضل کرے رب سائیں
جیہڑے کردے ایتھے ٹھگیاں تے چوریاں　　پین شراب نالے رشوت خوریاں
پیاں اڈیکن اوہنوں دوزخاں موریاں　　کسے چھڈ آوناں نائیں
کسے چھڈ آوناں ناہیں پیاریا　　فضل کرے رب سائیں
ہور زناہیں جیہڑے توبہ نہ کرن گے　　رب رسول دے نہ حکم توں ڈرن گے
لکھاں ہی سال پئے مصیبتاں جرن گے　　دوزخوں کڈھناں نائیں

دوزخوں کڈھناں ناہیں وے مومناں — فضل کرے رب سائیں
آکھیا مڑ کے مولا عربی سلطان نوں — کردے تاکید جا کے سارے جہان نوں
جیہڑا نہ منیں نبی تیرے فرمان نوں — دوزخیں ملن سزائیں
دوزخوں ملن سزائیں وے مومنا — فضل کرے رب سائیں

بخشانوالے میرے رستے بہتیرے نے — کھلے ہی بوہے رہندے سنج سویرے نے
بے پرواہیوں ویکھے پرے پریرے نے — نال خوشی دے نبیؐ جائیں
نال خوشی دے نبیؐ جائیں توں دوستا — اُمت نوں سمجھائیں

جیہڑے یتیماں اُتے رحم کماون گے — کھانا کھلا کے سر تے ہتھ ٹکاون گے
والاں برابر گن کے نیکیاں پون گے — ایہ بھی توں آکھ سنائیں
ایہ بھی توں آکھ سنائیں وے مالکا — فضلاں بھتیں پار لنگھائیں

روٹی کھواوے جیہڑا بھکھے یتیم نوں — ادس نے قرضہ دتا رب رحیم نوں
پڑھے پڑھاوے جیہڑا پاک قرآن نوں — ایہہ بھی حساب لگائیں
ایہ بھی حساب لگائیں وے مالکا — فضل بھتیں پار لگائیں

عیبوں بچنا نالے فتنے فساد نوں — پاؤ ثواب پڑھ کے نفل عبادتوں
دے دیاں درجے نالے جنت شہادتوں — دنیا توں کفر مٹائیں
دنیا توں کفر مٹائیں رسولؐ جی — فضل کرے رب سائیں

طول طویل گلاں دس مقبول نوں — رب فرماوے آخر پاک رسولؐ نوں
دوزخیں پاواں تیرے حکم عدول نوں — کدے میں بخشدا ناہیں
کدے میں بخشدا ناہیں رسولؐ جی — توبہ جو کردے ناہیں

جنت تے دوزخ خاندے ویکھے حالات نوں — آیت کریمہ نالے التحیات نوں
نالے لیاندا شب قدر دی رات نوں — آوندا نبی چائیں چائیں
آوندا نبیؐ چائیں چائیں پیاریا — فضل کیتا رب سائیں

عرش توں فرش اُتے نبیؐ نے آن کے — دے صدیق نوں جو ڈٹھا آسمان تے
جو کجھ فرض ہویا جن انسان تے — دسیا نھاؤں تھائیں

دسیا تھاؤں تھائیں دے مالکا | فضلاں بھیں پار لنگھائیں
نبیؐ فرمایا ہوئے سال اٹھاراں نے | جنت تے دوزخ ڈٹھے باغ بہاراں نے
نور فرشتے او ہتھے لکھ ھزاراں نے | کہن اصحاباں تائیں
کہن اصحاباں تائیں دے مالکا | فضلاں بھیں پار لنگھائیں

معجزہ منکر معراج یہودی

رَبّ پاکؐ رسولؐ نوں عرش اتوں تحفے دے زمین تے گھلدا سی
حضرت جس دروازیوں گذر گئے سن کنڈا خاص دروازے دا ہلدا سی
بچھڑی جگہ تے بیٹھ کے وضو کیتا پانی ڈھلیا اگاں نہ چل دا سی
نبی عرش تے فرش دا سیر کیتا لگا پتہ نہ کسے گل دا سی
واہ واہ نبی رسول چراغ دنیا امت واسطے تنگیاں جھل دا سی
دتے رَبّ انعام تے کئی تحفے رخصت عرش توں اپنا یار کیتا
سارا حال معراج دی رات دا لا مسجد بیٹھ جناب اظہار کیتا
ملیاں پنج نمازاں تے تیہہ۳۰ روزے بڑا امتاں دا رب پار کیتا
ہویا فرض نماز دا قرض سر تے حکم رب نے ست سو وار کیتا
اٹھاراں سال دی رات معراج والی پورا نال حساب شمار کیتا
لنگھے اک یہود چراغ دنیا سن کے نبی توں نہیں اعتبار کیتا
کیہا بول یہود نے اوس ویلے توں تاں رب دا نبیؐ کہا وندا ئیں
چار پہر دی رات وچہ سال گزرے فرق زمین آسمان دا پاؤ ندائیں
عزت گئی خدا نوں اوس ویلے جدوں سخن یہود سنا ؤندا لے
مچھی لے کے مُل بازار وچوں نال خوشی دے گھراں نوں آؤندا اے
عورت اوس دی پئی چرخہ کتدی سی مچھی اوسدے ہتھ پھڑاوندا اے
چرخہ چک تیار کباب کر دے موہنوں بول یہود سناوندا اے
عورت اوسدی آکھیا شیر مردا پانی گھٹ نہ گھڑے وسیاوندا لے

پوتی کت کے کراں تیار مچھلی گھڑا چک دریانوں دھاوندا اے
بھر کے گھڑا کنارے تے رکھیا سو پھیر لاہ پوشاک نہاوندا اے
آئی خوشی یہودی نوں بہت ساری ٹبی وچہ دریا دے لاوندا اے
کیتا رب نے حکم جبریلؑ تائیں لکھاں کوہاں تے چا پوچاوندا اے
مردوں ہوگیا رن چراغ دینا رب قدرتاں پیا وکھاوندا اے

یہودی دی حیرانی

ٹبی مار کے اٹھیا نال چھیتی حکم رب دا مرد توں نار ہوئی
نہ اوہ گھڑا تے نہ پوشاک دسے بڑی جیو دے وچہ وچار ہوئی
ایسی شکل کمال دی بنی عورت حور پری جس توں شرمسار ہوئی
ڈردی کسے دے نال نہ گل کردی پیڑے کپڑے باہجھ لاچار ہوئی
آیا اک اسوار سی اوس طرفے اگے اوس دے عرض گذار ہوئی
لے کے کپڑے اوستوں باہر آوے اٹھ اوسدے نال تیار ہوئی
گھر آن کے عقد نکاح پڑھیا بڑی اوس نوں موج بہار ہوئی
دسے بھید نہ کتے چراغ دینا جیہڑی گل توں بھل کے کار ہوئی
چاہیے رب دا خوف ضرور کرنا رب بے پرواہ کہاوندا اے
بندہ کرے غرور دی گل کوئی رب زبر توں زیر کراوندا اے
وَتُعِزُّ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَآءُ رب وچہ قرآن فرماوندا اے
شاہ ییں ہاں عزتاں ذلتاں دا بندہ لکھا عقل دوڑاوندا اے
توڑے رب غرور پیغمبراں دے بادشاہاں نوں خاک رلاوندا اے
چاہے رب فقیر نوں دے شاہی بادشاہ فقیر بناوندا اے
آپے رمز منصور نوں دیتو سو آپے سولیاں تے لٹکاوندا اے
آپے چاہڑیا چخہ خلیل تائیں آپے پھیر گلزار کراوندا اے

قُلْ یَا نَارُ کُوْنِیْ حکم کیتا آپے لکھ کے آیت پوچا وندا اے
آپے شاہ حسینؑ نوں کرے پیدا قاتل اوسدا شمر بناوندا اے
عدل کرے تاں جاہ نہ مول کوئی رب فضل بھیں پار لنگھاوندا اے
ہویا دل کفروں یہودیئے دا اگے نبی دے عذر اٹھاوندا اے
ایسے طرح دے نال چراغ دینا رب نبی دا دین ودھاوندا اے

توبہ یہودی دی

گذرے جدوں نکاح نوں ڈھیر عرصہ رنگ رب رحیم نے لایا سی
پنج ست بال یہود دے ہون شکموں رب بڑا پروار ودھایا سی
ڈر دے رہو خدا دیاں کاریاں توں کاہنوں کبر ہنکار اٹھایا سی
توڑے رب غرور پیغمبراں دے بادشاہاں نوں خاک رولایا سی
یوسفؑ جہیاں دا رب ہنکار توڑے سوتر اٹیاں نال تولایا سی
آدمؑ جہیاں نوں جنتوں باہر کیتا سلیمان نوں واحدہ پایا سی
سجدے اک توں جدوں انکار کیتا عزازیل نوں رد کرایا سی
اونویں ایس یہودیئے نال ہوئی کیتا اپنا اوس نے چا پایا سی
جدوں رب نوں جانیا صحیح کرکے اتے ٹھیک ایمان لیایا سی
جناں چر معراج دی رات والا عرصہ اوتناں جدوں وہلا یا سی
اگاں کھول بیان چراغ دینا گھر کویں یہود پونچایا سی
اٹھاراں سال جد گذر گئے وسدی نوں ایویں لکھی تقدیر قہار دی سی
کڑیاں بالکاں نال پیار کر دے کدے جھڑکدی جھنبدی ماردی سی
واہ واہ رب رحیم نے رنگ لایا دلوں سوچ وچار وچار دی سی
کریئے کپڑے صاف دریا اتے اک دن ایسں دلیل نوں دھاردی سی
آخر کار دریا تے پہنچ جاندی وچوں جیؤ نوں ڈھاہ اُوسار دی سی
اگلی گل توں ڈرے چراغ دینا بٹی سنگدی سنگدی مار دی سی

ٹبی لاندیاں سارہی اُٹھ بیٹھی گھڑا نظر کنارے تے آوندا اے
اوہا وقت ہیسی جدوں گھروں آیا داڑھی نال پیا مکھ سوہاوندا اے
وحشی ہو کے نہیں کلام کردا لیڑے نکل دریا تھیں پاوندا اے
آخر دل نوں ڈاہڈ دے کے گھڑا چک کے گھراں نوں آوندا اے
آکھے ہور زمانے دا طور پھریا ڈر دا کسے نوں نہیں بلاوندا اے
پلک جھلک سی گزریا اک پاسے اک داسال اٹھارہواں آوندا اے
قدرت رب دی ویکھ چراغ دینا صدیاں پلک دے وچہ لنگھاوندا اے
گھروڑدیاں نار پکار کیتی گھڑا سکھناں لے کے آگیا ایں
کیتا مرچ مصالحے دا فکر نہیوں مچھی خبرے کیہہ کے مل ہو آگیا ایں
تینوں آکھیا جلد کباب دھرنا بڑی سخت تاکید کرا گیا ایں
پونی دوسری نوں ایں نہیں ہتھ لایا جدوں ایہ فرمان سُنا گیا ایں
پیچ دس دے گل چراغ دینا مڑکے کیوں ادھوا ٹیوں آگیا ایں
کہندا نار نوں بول بیہودہ مونہوں ایویں کا سنوں مغز کھپاونی ایں
لام قاف نہ کریں توں نال میرے اینویں تلی تے سرہوں جماونی ایں
پنج ست بال جم لئے بڈھی بن کے بیٹھوں ہور کی پیچ پچھاونی ایں
میں تاں سال اٹھارہویں گھریں آیا مینوں سکھناں گھڑا سناونی ایں
لے چل نبیؐ دے کول چراغ دینا جھتوں خیر خدا نے پاونی ایں
عورت اوسدی جدوں بیان سنیا نال خوف دے کالجہ ہلیائی
بڑا صدق یقین نوں قائم کر کے دَر پاک رسُول دا ملیائی
کلمہ دسیا نبی چراغ دینا کڈھ دوزخوں جنتیں گھلیائی

نعت برگزیدہ

باغ جنت سے نکالا جبکہ آدمؑ کو خدا شان شوکت جو دیا قدرت وہ اپنا لے گئی
دو ہزاراں سال دی اک دم جدائی پے گئی

برگزیدہ شان جس دا پلک میں ہویا کیا　　توبہ توبہ کر چکے توبہ نہ باقی رہ گئی
دو ہزاراں سال دی اک دم جدائی پے گئی

نیر کے دریا بہائے چار چشماں روندیاں　　پھر بھی نامنظور ہے دل کی تمنا ڈھہ گئی
دو ہزاراں سال دی اک دم جدائی پے گئی

میل کیتا ایک دم تیرے وسیلے روندیاں　　باہجھ امروں قدم دھریا جان صدمہ سہہ گئی
دو ہزاراں سال دی اک دم جدائی پے گئی

نعت در شان محمدؐ

دنیا کوڑی آخر فانی　رہ جائے تیرا نام نشانی　ایہو درد پکا زبانی　صلی اللہ علیہ وسلم
سدھے رستے ٹریا چل　آپے مشکل ہو جائے حل　سب توں وڈی ایہو گل　صلی اللہ علیہ وسلم
ثابت ہو کے دلوں بچانوں　آخر نیکی کھٹ جہانوں　ہر دم ایہو کہو زبانوں　صلی اللہ علیہ وسلم
دنیا کوڑ پسارا سب　آپے تینوں بخشے رب　سوہنول تیرلوں نکلے جب　صلی اللہ علیہ وسلم
جیکر چاہویں توں نجات　تینوں دساں سچی بات　ورد کماویں دن تے رات　صلی اللہ علیہ وسلم
جدوں کھلوویں وچ حضوری　دین دنی دی حاجت پوری　ایہو پڑھن فرشتے نوری　صلی اللہ علیہ وسلم
رات ذرا تکلیف اٹھاویں　تڑکے اٹھ مسیتی جاویں　ہو دوزانو ورد کماویں　صلی اللہ علیہ وسلم
عاجز بندہ کرے پکار　اُٹھ سویرے نفل گزار　ہووے تیرا ذکر اذکار　صلی اللہ علیہ وسلم
اِدھر ہووے پھٹی پوہ　منہ قبلے نوں کر کے بوہ　وِرد زبانوں ایہو کہو　صلی اللہ علیہ وسلم
اسدے اندر ہے مستانی　کردے سینے ایہ روشنائی　کہ کے ویکھ لوے کوئی بھائی　صلی اللہ علیہ وسلم
ڈٹھا جا منصور نے پڑھکے　لیا نظارہ سولی چڑھ کے　بہ گیا ایس مضمون نوں پھڑکے　صلی اللہ علیہ وسلم
دہلی دا سر مدو چارا　جسنوں جانے عالم سارا　اوس بھی ایتھوں لیا نظارا　صلی اللہ علیہ وسلم
اس وچ اندر نہیں کوئی شک　جھیڑا پیر بہاؤ الحق　اوہ بھی پہنچیا ایتھوں تک　صلی اللہ علیہ وسلم
زہد الانبیاء قطب فرید　جسدا سارا جگ مرید　اس بھی پایا ایتھوں دید　صلی اللہ علیہ وسلم
بیڑی دنیا کلمہ وسنجھ　گنج بخش نے پایا گنج　اوہ بھی کرے سویرے سنج　صلی اللہ علیہ وسلم
اس تھیں پچھے میاں میر　کئی ہزاراں پیر فقیر　کردے رہے تعداد کثیر　صلی اللہ علیہ وسلم

ویکھ طریقہ بہت عجائب　مولوی شیر محمد صاحب　سارے پڑھن مرید مصائب　صل اللہ علیہ وسلم
گئے دنیا نوں دے استیفا　پاک نبیدا نائب خلیفہ　اہنا ندا ابھی ورد وظیفہ　صل اللہ علیہ وسلم
عاجز بندہ عقل دکتا　غفلت وچہ ہمیشہ ستا　آخر تیرے درد اکتا　صل اللہ علیہ وسلم
ایہہ نہ ڈھکی میرے خانے　جاکے پیناوس بیگانے　تینوں سارے ہی خصمانے　صل اللہ علیہ وسلم
عیب میرے تے پردہ پاویں　قبر عذابوں آن چھڈاویں　محشر دے دن ساتھ رلاویں　صل اللہ علیہ وسلم
تیرا نام محمد دھریا　سبھناں تیرا کلمہ پڑھیا　باغ شریعت تیرا ہریا　صل اللہ علیہ وسلم
دوزخ دے پر سب اٹھو ہیں　اوتھوں آن بچونا توہیں　مشکل پینڈے اسیں نہ سوہیں　صل اللہ علیہ وسلم
میں تاں اوگنہار گناہیں　بھار گناہ دا سر تے لاہیں　اوکھی گھاٹی پار لنگھائیں　صل اللہ علیہ وسلم
محشر وقت تے قبر عذاب　آن فرشتے لین حساب　ظاہر ہوسن عیب ثواب　صل اللہ علیہ وسلم
پہلی منزل قبر اوکھیری　جے نہ ہووے مدد تیری　ہونی نہیں خلاصی میری　صل اللہ علیہ وسلم
ملن دیندی ذرا سا ہیں　دسے اوتھے صبح وشاہیں　تیں بن کہڑا بھر سی حامی　صل اللہ علیہ وسلم
پچھن آکے ملک سوال　اکھیں چمکن وانگ مثال　تیرا آل وسیلہ بھال　صل اللہ علیہ وسلم
جے میں مندا سبھنیں چجیں　توہیں میرے پردے کجیں　کریں شفاعت مولا بجیں　صل اللہ علیہ وسلم
آخر موت پیالے چکھے　نہ پنج پڑھیاں نہ تہہ رکھے　تینوں ویکھاں کہڑی اکھے　صل اللہ علیہ وسلم
بدیاں دی سرپنڈ اٹھائی　نیکی نہیں میں اک کمائی　توہیں لیکے دیہہ رہائی　صل اللہ علیہ وسلم
تیری منتے آپ خدا　میں نہیں کیتا حکم ادا　رکھاں دلوچہ تیرا چا　صل اللہ علیہ وسلم
تیری خاطر کل پسارے　مولا چودہ طبق سوارے　عاجز ڈگا آن دوارے　صل اللہ علیہ وسلم
آدمؑ عیسےٰؑ موسیٰؑ نوحؑ　بیٹھے تکن تیرا روح　تینوں حاصل کل فتوح　صل اللہ علیہ وسلم
نفسو نفسی کل پکارن　ڈردے حرفوں دم نہ مارن　پیش ہوویں توں امت کارن　صل اللہ علیہ وسلم
جیسا تیرا شان سوہایا　ہور کسے نہ رتبہ پایا　لکھے رب قرآن بچایا　صل اللہ علیہ وسلم
تیرے در تے خلق سوالی　تیرا درجہ سبتوں عالی　حوض کوثر داہیں توں والی　صل اللہ علیہ وسلم
ہے مسکین چراغ وچارا　ایہ ہے سبق اوگنہارا　توں ہیں کردیں پار اوتارا　صل اللہ علیہ وسلم

حکایت اصحابی

ذکر سنو جس پاک نبی دی کیتی تابعداری
اک اصحابی پاک نبی دا کر دا تابعداری

جنگل بر بر دے وچہ اسنوں رات اچانک آئی
شیر درندے چار چوفیرے پھردے ڈھانگ مچائی

جاں آفتاب غروب ہویا وقت نماشاں ہویا
کرے وضو اصحاب نبی دا ہو حیران کھلویا

آخر ویکھ چنگیری جاگہ کپڑا اوس وچھایا
لگا کہن اذان اصحابی جیوں قدرت نوں بھایا

اللہ اکبر اللہ اکبر جد اوہ آکھ سناوے
رب العالم اوسیویلے جلدی وحی بھجاوے

کہدے شیر درندیاں تائیں حکم کرے رب عالی
ایسے ویلے نال شتابی جنگل کردیو خالی

نو نو میل نکل جاؤ پاسے مت کوئی دیر لگاوے
ویکھے نہ اصحاب نبی دا خوف نہ دلوچہ کھاوے

اج اصحاب نبی دے ایتھے رات جنگل وچہ رہنا
ایس جنگل تھیں نکل شتابی پاسے جا کے بہنا

بھجے جاندے شیر درندے ویکھ رہیا اصحابی
کہن لگا رب میتھے کیتی رحمت بے حسابی

نبیؐ دیاں اصحاباں ویکھو کیسا رتبہ پایا
اوس نبیؐ دیاں کھڑیاں صفتاں رب جنہوں وڈیایا

اک دن پاک محمدؐ دے نال سی اک لشکر بھارا
اک پہاڑی اتے اوہناں کیتا آن اوتارا

پھروں دے دوپہراں تیکر پانی ہتھ نہ آیا
پانی کتوں پیاؤ حضرت بڑا پیاس ستایا

ہیسی پاک نبیؐ کول حاضر پانی اک پیالہ
ستر اونٹھ تے تو سو بندہ پانی پیون والا

پکڑ پیالہ پاک محمد اتے تلی ٹکایا
سجا دست مبارک اپنا پانی وچہ ڈوبایا

چوہنہ انگلاں دیوچوں ہو کے چلے چشمے جاری
ٹوٹیاں وانگوں پانی وگدا ہوگیا فضل غفاری

پانی پیتا لشکر سارے نالے اونٹھ رجائے
پاک نبیؐ دیاں صفتاں دا کوئی انت حساب نہ آوے

سکے رکھ تلے جے حضرت پاک محمد جاندے
اوسیویلے نال شتابی شاخاں باہر لیاندے

بدل سر تے سایہ کر دا پاک نبی دے تائیں
ایسا ادب خداوند ولوں ہور کسے نوں نائیں

رکھ سلاماں کرن نبیؐ نوں پتھر کلمہ پڑھدے
بے فرمان نبی دے جیہڑے دوزخ دلوچہ سڑدے

پاک رسول اللہ دی یارو کرو تابعداری
پیروی کرو رسول میرے دی کہے خداوند باری

نار جہنم کولوں یارو جلدی آن چھڈاوی
سپ اٹھوہیں دوزخاں والے تینوں ڈنگ نہ لادی

واہ سبحان اللہ کیا سوہنا شان نبیؐ سرور دا
رب کہے نبی نہ ہوندا پیدا نہ کجھ کر دا

نعت شریف

یا احمد سرور صلّے علّے

تیرا نوروں بھریا سینہ ایں   تیرا سوہنا شہر مدینہ ایں   تیر لوچہ نہ غصّہ کینہ ایں   یا احمد سرور صلّ علّے
توں بدلے او گنہاراندے   جا بہندا اسیں وچہ غاراندے   توں کٹیں دکھ بیماراندے   یا احمد سرور صلّ علّے
تیرا مولا شان ودھایا اے   توں عالی رتبہ پایا اے   تیرا حوراں منگل گایا اے   یا احمد سرور صلّ علّے
توں حسبوں نسبوں عالی ایں   توں باغ چمندا مالی ایں   تے حوض کوثر دا والی ایں   یا احمد سرور صلّ علّے
تیری صفت قرآن سنائی اے   وچہ شک شبہ نہ کائی اے   رب مہر نبوت لائی اے   یا احمد سرور صلّ علّے
تیرا سب توں اُچا دین نبی   تیری صفت کرے لیٰسین نبیؐ   توں ختم المرسلین نبی   یا احمد سرور صلّ علّے
تیری سوہنی عجب نشانی ایں   تیرے سر تے تاج نورانی ایں   تیرا ہور نہ کوئی ثانی ایں   یا احمد سرور صلّ علّے
جاں آدم رب اوپایا سی   اہنوں آن شیطان بھلایا سی   اس گندم دانہ کھایا سی   یا احمد سرور صلّ علّے
اک سخنوں نامنظور ہویا   اوہ ربدی نظروں دور ہویا   اک غلطی نوں مجبور ہویا   یا احمد سرور صلّ علّے
پھر ہنجوں ہار پروندے نوں   کئی سال گذر گئے روندیوں   اس داغ ہجر دے دھوندیوں   یا احمد سرور صلّ علّے
اس رو رو حال ونجایا سی   نہ رحمت پھیرا پایا سی   توں پل وچہ میل کرایا سی   یا احمد سرور صلّ علّے
نمرود نے ظلم کمایا سی   جاں چخہ خلیل چڑھایا سی   توں اہنوں آن بچایا سی   یا احمد سرور صلّ علّے
منصور جاں سولی چڑھدا اے   اوہ نیک طریقہ پھڑدا اے   اوہ ایہو کلمہ پڑھدا اے   یا احمد سرور صلّ علّے
شاہ شمس نوں فرمایوئی   اہنوں ٹھیک طرح ازمایوئی   پھر الٹا پوسٹ لہایوئی   یا احمد سرور صلّ علّے
اہنگ یوسف دینال لایا اے   کتے ائی مل پوایا اے   کتے پھڑ کے تخت بہایا اے   یا احمد سرور صلّ علّے
میں مانگت تیرے دردی ہاں   میں چوہڑی تیرے گھر دی ہاں   پئی رو رو عرضاں کر دی ہاں   یا احمد سرور صلّ علّے
حل مشکل ہووے تاں کتے   میں کدوں مدینے جاں کتے   کوئی ہور نہ دسے تھاں کتے   یا احمد سرور صلّ علّے
اوہ خاص توحید خزانہ ایں   جتھے جاندا کل زمانہ ایں   اوہ دنیا نوچہ نشانہ ایں   یا احمد سرور صلّ علّے
اوہ بھاگا نوالیاں گلیاں نے   جتھے حضرت لایاں تلیاں نے   او جتھے سیس نوائے ولیاں نے   یا احمد سرور صلّ علّے
کتے عام کاناں مارلیا   کتے دھرتی جن آنا رلیا   کتنے پتھر ایہہ پکار لیا   یا احمد سرور صلّ علّے

کربلا دی چھٹی   بطرز:- ماہیا بالو

اک بوٹا پھل دا اے
پہلوں لئے نام رب دا جیہڑا مالک کل دا اے

خط لکھن حسینؑ لگا
چھٹیے کے جاویں قاصدا ہتھ جوڑ کے کہن لگا

روندی صغرا سکینہ ایں
سانوں ٹور کربل نوں آپ ملیا مدینہ ایں

ساتوں لاڈ لڈاون والیا
ویکھ نانا حال آن کے سانوں موہڈیاں تے چان والیا

جا کے کرنی تاکید بڑی
سانوں توں وسار چھڈیا تنگی دیندا اے یزید بڑی

مارے تیر بے دردا ننے
پانی ساڈا بند ہوئے نوں اج نو دن گذرے نے

چھتری دی چھاں کر دے
ہوندا ساڈا نانا جیوندا اسیں پانی باجھوں نہ مردے

نہیوں خیر دیہاڑے دی
خیمے وچ لاش پئی سوہنے قاسمؑ لاڑے دی

پانی لین عباسؑ گیا
پانی نہیں اے جان دیناں ٹولا ظالماں دا پاس گیا

ٹاہلی اتے مور بولیا
بازو جا عباسؑ دے نالے پانی بھی جا ڈوہلیا

کوئی وارد نہیں غم دا
نانا جی سلام آخری ساڈا میلہ ہے کوئی دم دا

بھٹھ پا لیئے جینے نوں
خیمے وچہ رون بیبیاں پانی ملدا نہ پینے نوں

رب جان دا حالاں نوں
تیراں نال مار گھتیا اصغرؓ جیہاں بالاں نوں

پگڑی نوں رنگ کیتا
وڈے بھائی حسنؑ بناں سانوں ویریاں نے تنگ کیتا

دکھاں نال ستیجیاں دیاں
اکھیں نال میں ویکھیاں موتاں پتراں بھتیجیاں دیاں

دو پترے انب دے نے
رب دی جناب وچوں دل پانی پئے منگ دے نے

اک چوڑی لے دند کھند دی
زندگی توں موت چنگی اگے مرضی خداوند دی

بوٹا مڑدے دے پھلدا اے
جھتے جھتے تیر وجدے خون زخماں تھئیں ڈہل دا اے

باغ وچہ خومانیاں نے
جھتے شیراں جاناں دتیاں اوتھے لال نشانیاں نے

طوطا بیری تے بہن لگا
گودی چک اصغر نوں پانی منگن حسینؑ لگا

اہل کا رو لعین دیہو
ساڈے نال لڑ بول لئو پانی بالاں نوں پین دیو

موذی تیر چلایا اے
چھوٹے علی اصغر نوں گودی وچہ مروایا اے

نیر اکھیاں توں سکیا اے — پانی ساڈی قسمت دا دُنیا توں مکیا اے
رو رو پچھیا سب کولوں — جنہے تینوں تیر ماریا پاوے بدلہ رب کولوں
آئی گھڑی بے چین دی اے — نو دن گزر گئے واری دسویں حسینؑ دی اے
دو لال دو شالے جے — بیبیاں نوں آکھ چلیا تسیں رب دے حوالے جے
اگاں لگیاں سینے نوں — اج کوئی ہووے جیوندا دلیواں لوڑ مدینے نوں
گنڈا لگیا دوانی تے — چھم چھم تیر وسدے سوہنے جسم نورانی تے
ہُن ٹور جہاز دیہو — اک پل ٹھہرو ظالموں مینوں پڑھن نماز دیہو
خط یار دا آیا اے — سجدے حسینؑ پیا کھنڈا شمر چلایا اے
سنگترے سوہنے رنگدے نے — سیس لے امام زادے دا اُتے نیزے دے ٹنگدے نے
دو بطخاں چٹیاں نے — خالی گھوڑا ویکھ بیبیاں ڈاہڈے رب اگے پٹیاں نے
پلنگاں پایاں ٹاہلی تے — خون ایہہ لے جا قاصدا لاویں روضے دی جالی تے
تھالی وچہ تھال پیا — حوراں آیاں ویکھن نوں کربل وچہ لال پیا
بیٹھک نوں باری اے — صبر حسینؑ دا بڑا کہندی خلقت ساری اے

نعت کافی

کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

جتھے لال نگینہ واہ واہ شہر مدینہ ہجروں جل گیا سینہ قدمیں جانا محال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

ہن میں کس در جاواں رہیاں نہیں کوئی تھاواں ہاڑا رب دا میں پاواں سانوں درس وکھال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

تیری دردی باندی بولاں نہ شرماندی ! کجھ پیش نہ جاندی کیتا غم نے مندا حال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

تیری عجب نشانی میرے دلبر جانی تیرا مکھڑا نورانی چمکے چن دی مثال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

کر کر ٹھکیاں حیلہ ہویاں سک کے تیلہ اک تیرا وسیلہ تُوں بھی کرنا خیال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال
عرشیں آ مقبولا وحدہٗ مفعولا تے علیکم رسولا ، شاہد جل جلال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال
تیں سرتاج شاہانہ توں محبوب یگانہ تیرا ہے دوستانہ ذات مولا دے نال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال
جاں دن حشر دا آوے مولا عدل کماوے دنیا پئی گھبراوے بنیں دوزخ دی ڈھال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال
پہلے قولاً ثقیلا پھیر سبحاً طویلا **فاتخذہ وکیلا** تیرے کرماں دی فال
کملی والیا سایاں میرا من لے سوال

نبیؐ دی لوری

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری !
جس نوں ملیا قرب الٰہی ایماناں پاک نبیؐ دی مائی دوسری جان حلیمہؓ دائی
نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری
صفتاں پاک نبیؐ دیاں بڑیاں ایسیاں رحمتاں لایاں جھڑیاں نعتاں آن فرشتیاں پڑھیاں
نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری
ویکھ فرشتے بے پرواہی موہنوں کردے ذکر الٰہی اہناں نے کرن زیارت چاہی
نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری
ایسا پاک نبیؐ دا شان جس دیاں صفتاں کرے قرآن سارے صدقے صدقے جان
نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری
ہویا نبیؐ تولد ساہی ہو گئی دنیا تے روشنائی آ کے کفر نے بھاجڑ پائی
نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری
اک دن حکم خدا دا کیا ہیسی نبیؐ پنگوڑے بہیا فرشتہ چک شتاب لے گیا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

اہناں نوں آکھے مولا پاک نبیؐ دا سینہ کر دیو چاک فرشتے ویکھن دے مشتاق

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

سینیوں پتہ کرکے دور بھردے سینے دے وچہ نور ایسے نوروں کل ظہور

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

ہویاں خبرے لہندے پڑھدے نبیؐ دا پتھر کلمہ پڑھدے منکر دوزخ دے وچہ سڑدے

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبی نوں لوری

ایسی نبیؐ نے عزت پونی مہر نبوت ربّ نے لونی امت ایسے نے بخشونی

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبی نوں لوری

اوہا نبیؐ امت دا ماہی جیندی دے توریت گواہی آکھے کندھ کفر دی ڈھائی

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

ایہہ ہے ختم المرسلین اہدی صفت کرے یٰسین جیندی سوہنی شکل حسین

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبی نوں لوری

حوراں ہو قرباں گیاں سجدے ہیٹھ عرش دے پیاں رب توں منگ مراداں لیاں

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبی نوں لوری

ایہہ نہ چن بشر نوں بھلا دادا مطلب پیو عبداللہ آکے باب رحمتی کھلا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبی نوں لوری

اہنے عالی درجہ پوناں ساری امت نوں بخشوناں اوکھی گھاٹی پار لنگھوناں

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

اہنوں بھیجیا رب تعالیٰ ایہو نبی مدینے والا سوہنا امت دا رکھوالا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

جاندا آپ نجومی وٹے آکھے ابوجہل کس گلے ڈگے بت کرسیوں تھلے

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

کہے نجومی کڈھ کتاب مینوں دسے ایہہ حساب تیرا ہو گیا دین خراب

Scanned with CamScanner

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

لاالہ دی ملے دھروئی باطل دین نہ رہنا کوئی ڈگری ختم بتاں دی ہوئی

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

اگے نبی نہیں کوئی ہونا کیوں نہ پئے بتاں نوں رونا اہتے داغ کفر دا دھونا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

جبرائیل براق لیایا سوہنے نبی نوں آ فرمایا تینوں عرشیں رب بلایا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

ہو کے پاک نبیؐ اسوار پہنچے مسجد اقصےٰ یار اوتھے لئی نماز گذار

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

اوتھو پھیر براق اڈایا پہلا در آسمانی آیا اُٹھ دربان نے کنڈا لاہیا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

پہنچا نبیؐ دوجے آسمان آ کے حوراں تے غلمان آکھن دھن نبیؐ دا شان

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

مڑ کے تیجا چوتھا آیا جبرائیل نے سیر کرایا آخر اگاں براق چلایا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

دسے جبرائیل بیان نبیؐ جی پنجواں ایہہ آسمان اس نوں ویکھو نال دھیان

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

آئی عرشوں پھیر ندا نبیؐ جی چھیتی چھیتی آ ہن توں ہرگز دیر نہ لا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

ہویا مولا دا فرمان پہنچے چھیویں جا آسمان تیری قدرت واہ سبحان

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں، نبیؐ نوں لوری

ستویں جاں آسماں تے گئے جبرائیل نبیؐ نوں کہے اسیں ہن اوپر جانوں رہے

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

ہویا پھیر براق ملول نبیؐ جی ٹریا جائے نہ مول ہو گئے پیدل پاک رسول

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

اگوں نور دا شعلہ آیا پاک نبیؐ نوں عرش پہنچایا ایسا شان نبیؐ نے پایا

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

احد احمدؐ رل گئی جوڑی رہ گئی وِچھ دو ہانڈی تھوڑی رب نے الفوں میم مروڑی

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

مولا آکھے دوست پیارے تیری خاطر کل پسارے مل گئے عرشوں تیہ سیپارے

نبیؐ نوں لوری دینی ہاں ، نبیؐ نوں لوری

نعت : محشر دا حال

جیہدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا

ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

اٹھن قبراں تھیں انسان .... ہوسن سارے عمرہ جوان

عمر اتیتی بسال پچھان .... تے علم پڑھایا جاوے گا

جیہدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا

ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

جیہڑے روز قیامت آئی .... جاوے نیکی بدی تولائی

چھٹی جاوے ہتھ پھڑائی .... حکم سنایا جاوے گا

جیہدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا

ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

سورج سوا نیزے تے آوے .... دھرتی تانبے وانگ تپاوے

اوتھوں نیک اعمال چھڈاوے .... جے کوئی بشر کماوے گا

جیہدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا

ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

اوتھے جس نوں پئے آواز .... پہلوں پچھی جائے نماز
ہونا نہیں کوئی ادب لحاظ .... عدل کمایا جاوے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

دھوکے بازی مکر مکاری .... اس دن ظاہر ہوسی ساری
جلدی حکم کرے رب باری .... دوزخ پایا جاوے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

جو بدیاں ہیں کمایاں .... دفتر کھول خدا فرمایاں
ولین ہتھ تے پیر گواہیاں .... کی کوئی عذر لیا وے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

آدمؑ عیسےٰؑ موسےٰؑ سارے .... آکھن عدلوں نہیں چھٹکارے
نفسو نفسی کرن پکارے .... فضل خدا دا چاہوے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

کیتا پاک نبیؐ نے جان ! .... بی بی فاطمہ نوں فرمان
مت کوئی دل وچہ کریں گمان .... میرا باپ چھڈاوے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

اتنا فخر نہ کرنا مول .... میرا بابل پاک رسولؐ
جو کوئی رب دا حکم عدول .... جنت کدے نہ جاوے گا
جسدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہارا پاس بلایا جاوے گا

Scanned with CamScanner

نیکی عزت دے سرکاروں ۔ ۔ ۔ ۔ ۔ ۔ ۔ شوخی شان غروت پاروں
آخر مولا دے درباروں ۔ ۔ ۔ ۔ ۔ ۔ جا کے جھڑکاں کھاوے گا

جیدا محشر نام ٹکایا سخت دیہاڑا آوے گا
ہر اک عاصی او گنہاراں پاس بلایا جاوے گا

عدل سے انکار ، فضل کے امیدوار

اٹھ حکما توجہ یا بیچہ خدا دے دخل کسے دا نائیں ۔ بھاویں پیر پیغمبر ہووے حکم کرے رب سائیں
ذلیل کرے یا عزت دیوے زندہ کرے یا مارے ۔ روزی دینی پیدا کرنا لوڑے یا کھلیارے
اول آخر مل پیدائش جدوں میدانے آوے ۔ پنجسو میلاں اتوں ہاویہ دوزخ کڑک ڈراوے
توہیں توہیں کر کے خلقت کر دی گریہ زاری ۔ بابے آدم دے کول جاوے رل کے خلقت ساری
کرو شفاعت چل اساڈی مخلوقات سُنایا ۔ آدم آکھے میں بھی بھُل کے گندم دانہ کھانا
نوحؑ نبی ہمراز اللہ دا پاس اہدے سب جاؤ ۔ اوہ شفاعت کرے تساڈی جا کے ساتھ لیجاؤ
تاں پھر مخلوقات تمامی نوحؑ دے پاس سدھائی ۔ جا کے کہندے چلو حضرت پاس جناب الٰہی
نوحؑ کہے میں جا نہیں سکدا پاس خداوند سائیں ۔ کیکوں کراں شفاعت جا کے میں وچ طاقت نائیں
اپنے لڑکے دی بن حکموں رو کے عرض سنائی ۔ نامنظور خداوند کیتی اوتھے بے پرواہی
ابراہیمؑ نبی کول جاؤ کرے شفاعت تمہاری ۔ مڑ کے ابراہیمؑ نبی تے جاندی خلقت ساری
کہے خلیل خدا دا مرسل موسےٰ دے کول جاؤ ۔ اوہ کلیم خدا دا دوست اہدے پاس سدھاؤ
پھر مخلوق تمامی حضرت موسےٰؑ دے کول آئی ۔ حضرت موسیٰؑ نال حلیمی ایہہ گل آکھ سنائی
حضرت عیسیٰؑ روح اللہ دا ربدا نبی حقانی ۔ بن باپوں رب پیدا کر کے چک لیا آسمانی
اوتھوں مڑ کے خلقت جاوے حضرت عیسیٰؑ ولے ۔ حضرت عیسیٰؑ کہندا جاؤ پاک محمدؐ ولے
کیکوں جا کے میں اس ویلے ربّوں منہ دکھلاواں ۔ لوکیں کہندے بیٹا ربدا ایس گلوں شرماواں
تاں پھر خلقت اوتھوں ٹر دی روندی تے کرلاندی ۔ ختم المرسلین نبیؐ دے پاس خلائق جاندی
دسے دھر داس محمد سرورؐ ساری خلقت تائیں ۔ سجدے پے کے عرض گذارن یا رب خالق سائیں
اس مخلوق نمانی دا توں ہے مولا رکھوالا ! ۔ اپنے فضلوں بخش خدایا توہیں رب تعالیٰ

اوس وقت جبریلؑ فرشتہ ایہ پیغام لیاوے
جسدن نہ کوئی حامی بھرسی بیٹیا باپ تے مائی
سن توں بندے غافل گندے تینوں عقل نہ کائی
چن چن لکڑاں محل اساریا بندہ کہے گھر میرا
کدھر گیا تیرا مائی باوا جنہاں تینوں جنیا!
تاج تخت نے مال حکومت ساتھ کسے نہ جاناں
جنہاں لئی توں پاپ کماویں کدھر نی اوہ گھر دے
ایہہ دنیا دن چار دیہاڑے جوگی دا پھیرا
جس گھر ساری عمر گذاری رات نہ ملیا رہنا
پنجے وقت مسیت نہ آویں بے نماز سدالویں
رہیا نہیں سلطان سکندر سلیمان نے دارا
گرد پوے تے ململ نہاویں بنکے چتر سیاناں
ذرا دھیان نہ غافل تینوں کچرک تیکر جیناں
اچے محل مکان بناویں دم دا کی بھروسا
کتھوں آیوں کتھے جانا ایہ دی دلوچہ سوچیں
ایہ مڑ ویلا ہتھ نہ آؤناں پھیر پیا پچھتاویں

سخن ہویا منظور نبی دا رب سچا فرماوے
پاک محمد سرور عالم آن بنے ہمراہی
ساری عمر حیاتی اپنی بدیاں وچہ لنگھائی
نہ تیرا نہ میرا ایتھے چڑیاں رین بسیرا
کال گردنوں آن پکڑسی نہ کوئی تیرا بنیا
آخر لیٹیں خاک اکیلا ہوسی گور ٹکاناں
جاندی وار ڈروناں نبیوں ہتھ نہ لاون ڈردے
سفنے وانگوں یاد کریں گا کدھر گیا گھر میرا
دو دن تینوں رون پٹن گے پھر کسے پتہ نہ لینا
حق حلال حرام نہ جاتا غفلت پردہ پایویں
یوسفؑ جیسیاں سوہنیاں شکلاں ٹریاں دے چمکا
ایہہ سر پر پکھن دا پلیا آخر کرماں کھاناں
آخر اک دن اس دنیا توں موت پیالہ پیناں
ایہ دنیا نہیں باپ تیرے دی آخر قبریں واسا
کریں پسند غریبی ناہیں بادشاہی نوں لوچیں
لیکھا جد سرکارے ہووے پھر کیوں شان دکھاویں

وچھوڑا موت

ٹک بہو ٹک بہو میرئیے جانیں گرزاں والے آئے نی

نہ پنج پڑھیاں نہ تیہہ رکھے — رب نوں ویکھاں کیہڑی اکھے
مویاں باہجھ نہ ذائقے چکھے — جو کجھ حال وہاے نی

ٹک بہو ٹک بہو میرئیے جانیں گرزاں والے آئے نی

جیہڑے میرے ماں پیو جائے! — ہتھیں پا کے قبریں آئے
باہجھ عمل دے کون بچائے — حکم حضور سنائے نی

ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

ایس ویلے نہ دردی کوئی — کِس نوں دساں جو کجھ ہوئی
گلے پاسے ملے نہ ڈھوئی — صدمے سخت اٹھائے نی

بہو — ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

جے دنیا تے مڑ کے جاواں — سجدیوں میں سر کدی نہ چاواں
سارا نقشہ پچھ دکھاواں — جو کجھ حال وہائے نی

بہو — ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

جلدی میری لحد بنو نی! — میّت میری خوب نہو نی
سورۃ مُلک یٰسین سنو نی — رب ثواب پوچائے نی

ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

اے بابل جی میں ہُن چلّی — وچہ قبر دے اک اکلّی
اوتھوں خبر کسے نہ گھلّی — رب وچھوڑے پائے نی

بہو — ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

مینوں آکھن مار آواز! — خاوند تیرا بڑا ناراض
توں نہیں پڑھدی رہی نماز — نالے کفر کمائے نی

بہو — ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

میں بھیناں نوں دسن آئی — بہناں نمازوں رہے نہ کائی
نہیں تاں ہوندی مار کٹائی — پاسے مار سجائے نی

ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والے آئے نی

وچہ قبر دے سپ اٹھوہیں — اگ بلے تے نکلن دھوئیں
گرزاں والڑے نہ کوئی سو نہیں — ذرا نہ ترس کمائے نی

ٹک بہو ٹک بہو میریئے جانیں گرزاں والڑے آئے نی

دربار رسالت میں التجا

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

ہاں میں سخت گناہیں پلّے کوئی گن ناہیں
باراں رو رو ہیں آہیں چھیں کیوں نہ توں سار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

تیرے کول جے ہو واں سجدے پے کے رو واں
ہنجوں ہار پرو واں میری سن لے پکار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

بیٹھی او گنہاری کردی پئی انتظاری
تو ہیں کرم میری کاری ہاں میں سخت بیمار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

ہو واں میں تیرے کول، دساں دکھڑے میں پھول
میری جندڑی نہ رول، ہو واں جان نثار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

جے توں کرم کماویں، مینوں پاس بلاویں
در توں دور ہٹاویں، میرا کیہڑا انکار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

تیرا عرش حقانی، سینے مار دا کانی
تر سے جان نمانی، آکے دیویں دیدار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

سفنے دید دکھاویں، مینوں آگل لاویں
اِک وار تے آویں، رکھاں میں انتظار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

میرے دلبر جانی، تیری عجب نشانی
سر تے تاج نورانی، دوروں دے چمکار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

بندی نوکر تیری، ڈاہڈی برہوں گھیری
عرضاں من اک ویری لاوے عاجز نوں پار

کملی والیا سایاں تیرا عالی دربار

معجزہ ھرنی

جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
جس دی خاطر آپ خداوند کل پسارہ ودھایا سی

معجزہ پاک نبیؐ دا بھائی ایہ نہ دلوں کتاب بنائی — پوری نقل حدیثوں پائی تاں میں شعر بنایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

ہیسی اک یہود شکاری، اسدی سنو حقیقت ساری — پھڑکے چھری تے جال کٹاری باہر جنگل نوں دھایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

پھاندک جاکے جال بچھائی ہرنی چگدی چردی آئی — قدرت نے وچہ جال پھسائی ایسا لیکھ لکھایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

ہرنی ندی دگاوے نیروں پکڑی پھاندک بن تقصیروں — اسدن حضرت بر تقدیروں، اس جنگل وچہ آیا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

ہرنی کردی سخن سناناں، میرا بھکھایاں ایاناں — اسنوں جاکے شیر چونگھاناں، رورو حال ونجایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

جاکے دل دی اگ بجھاواں جلدی شیر پیاکے آواں — بہتی حضرت دیر نہ لاواں ہرنی آکھ سنایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

حضرت پھاندک نوں فرماوے، ہرنی چھڈ گھڑی اک جاوے — شیر چنگھاکے واپس آوے، پھاندک بول سنایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

پھاندک بول جواب سناوناں، ہرنی گئی نہ واپس اوناں — میرا ایساں شکار چھڈوناں مرکے جال پھسایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

پھاہی ہرنی پیروں لاہو ایتھے اپنا پیر پھساؤ — ضامن ہوکے تسیں چھڈاؤ پھاندک آکھ سنایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

لاہ کے ہرنی پیروں پھاہی حضرت اپنے پیر پھسائی — پھاندک لگا دین وہائی، اُچی شور مچایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

حضرت آکھے آخر کار، جے نہ ہرنی آوے یار سانوں ویچیں ہٹ بازار حضرت ایہ فرمایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
ہرنی ربدا شکر بجاندی اوتھوں دوڑ شتابی جاندی جا کے بک نوں شیر پیاندی بہت پیار کمایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
بیٹیا حال کی تینوں معلم، مینوں پکڑ لیا اک ظالم ضامن ہوکے سرور عالم، مینوں آن چھڈایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
پکڑی گئی ہیں تے تقصیری تیرے پیش پئی دلگیری بیٹیا پی لے شیر اخیری، اوہ بک نال سدھایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
دل وچہ رکھ اللہ دی آس، ہرنی آن کھلی جد پاس پھاندلگا کرن قیاس، ایہہ ہیں ظلم کمایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی
حضرت آکھے سن توں بھائی، آہے ہرنی تیری آئی پھاندک توبہ تائب سنائی تے کلمہ نبیؐ پڑھایا سی
جیسا شان نبیؐ سرور دا ہور کسے نہ پایا سی

فریاد جنت خاتون

روز محشر کے وقت جب آویگی جنت خاتون بیٹھ کر نیچے تخت کے سجدے میں سر پا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا
سن ذرا فریاد میری میں بھی دامن گیر ہوں خون میرے شاہ ولی کا شمر سے کروا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا
خون کے جو ہیں قطرے کربلا میں جابجا ایہ قصائیاں ظالماں نوں کیوں ذبح کروا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا
پھٹ گیا ہے جگر میرا، شاہ حسن دے زہر توں گھاہ دوبارہ شاہ حسیناں تیر تو نے لا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا
ٹکڑا میری جان جگروں کا جو ہے اصغر علی اس نے تیرا کیا بگاڑا جو معصوم کو ما دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

پانی پا، ہجوں شیر قاسمؑ خیمے آ کے رو پیا　　　ساڈی قسمت دا جو پانی کس جگہ ورتا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

پالنا ایں خلق تائیں روزی دیویں آپ توں　　　سانوں روزی دینے والا توں یزید بنا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

نانا جسدا پاک نبیؐ جسدی خاطر ایہہ جہان　　　اس دا لختِ جگر توں نے پانیوں ترسا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

سجدے جاندے یا نبیؐ تے کاندھے بیٹھے شاہ حسین　　　چاہوے حضرت سیس چاہواں آپ تو اٹکا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

آ گیا جبرئیلؑ لے کے جھبدے حکم جلیل دا　　　عرش ربدا ڈول جاوے جے حسینؑ گرا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

اب نہیں ڈولا عرش تیرا دیکھ کے تکلیف نوں　　　کون موڑے حکم تیرا لیکھ جو لکھوا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

حال سن کے کربلا دا کیوں نہ مومن رون گے　　　جسدا ماتم آپ رب نے عرش تے کروا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

قلم آکھے میں نہیں لکھدی کربلا دے لال نوں　　　جل کے کاغذ راکھ ہویا جوش درداں پا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

ستر حوراں نال لے روح آوندا جنت خاتون　　　روڑ کنکر کربلا تھیں چن کے دور ہٹا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

عرض کیتی پھیر حوراں ایتھے بی بی ہے کیا　　　خار کنڈے چک میدانوں کیوں صفا کروا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

ایتھے ڈھلکے لال میرے نے شہادت پاؤنی　　　تاں جگہ ایہ صاف کیتی بی بی نے سمجھا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

روڑ کنکر چبھن ناہیں بدن میرے لال دے　　　سہہ نہ سکدی جان میری غم نے گھیرا پا لیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

Scanned with CamScanner

باپ جیدا شاہ علی ہے جس نے خیبر توڑیا — جس نے پھڑ کے کافراں نوں لاالہ پڑھوادیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

جمعہ دا جد وقت ہویا جمع ہو گئے خارجی — تے دوگانہ صبر شکروں اوستوں نتوا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

شمر جاں تلوار ماری نہ کٹیندی جان نوں — دوسری کر زور ماری شاہ علی فرما دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

بول شمرا کون ہاں میں دیکھ بہنوں غور سے — چھاتیوں کر دور کرتہ شمر نے دکھلا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

حشر نوں مت عذر کرسیں میں نہیں اسنوں ماریا — باپ دادا کون میرا شاہ تے بتلا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

فاطمہؓ دا لال ہیں توں باپ تیرا شاہ علیؑ — نانا تیرا ہے محمدﷺ شور اونچی پا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

ظلم کیتا ظالماں نے صبر کیتا لال نے — حق نے اسدن صابراں دا پیشوا بنوا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

صبر سے سردار کیتا ہم نے تیرا لاڈلا — طوق لکھ کے لعنتاں دا گل شمر دے پا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

حکم ہووے یا بی بی تیں بخشیا فردوس میں — کنجیاں تے قفل جیہڑا دست میں پکڑا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

سجدیوں سر چاے بی بی نہ کر آہ و زاریاں — بخشیا میں حوض کوثر حق نے حکم سنا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

کردیا انکار بی بی نے خدا کے سامنے — میں نہ لیساں حوض کوثر بی بی نے فرما دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

بخشدے سب امتاں نوں لے خداوند عالما — سمجھ لاں میں پاک ربتوں خیر جھولی پا دیا
کربلا میں لال میرا کیوں خدا مروا دیا

Scanned with CamScanner

نظم نصیحت

پہلوں رَب دا نام دھیایئے، پہلوں رب دا
رب دا نام دھیایئے ، پال دا جہان کل نوں ، جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
پھر نبیؐ نوں درود بھیجا یئے کلمہ پڑھایا جس نے جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
چارے یار نبیؐ دے پیارے تھم آسمان دے بنے جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
سوہنے پیر دی صفت پھر کریئے مشکل حل کر دے جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
جنہے چور نوں قطب جا کیتا ڈبیاں نوں تار دِتا جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
مائی باپ نوں سدا خوش رکھیئے کنجیاں بہشت دیاں جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
ایہہ دنیا چار دیہاڑے آخر لد جائیں گی جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
تینوں قبر آوازاں مارے میرے وچہ کدوں اوناں جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
میرے اندر انھیرا ڈاڈا ہتھ نہ لیسا رہیا دسے جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
جیویں پیڑ دے تلاں نوں تیلی بند بند ٹٹ جائے گا جانے
جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے
پھیر آون گے فرشتے دو نویں موہڈیاں تے رکھ کرا لواں جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

اوہ کہن خدا تیرا کیہڑا جسدا نام لویں جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

پھڑ گرداں کرن گے چوری توڑن ہڈیاں نوں جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جیہڑے دنیا تے پاپ کمائے ہتھ پیر دس دیہن گے جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جنہاں پڑھ کے قرآن بھلایا انھے ہوکے اٹھنی گے جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

مائی باپ نوں ستایا جس نے نبیؐ نہ شفاعت بھرے جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جیہڑے تکدے بیگانے حق نوں تھماں نال لون جپھیاں جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

اوہ پُل صراط ہے جیہڑی وال نالوں ہووے پتلی جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

اوتھوں لنگھناں ضروری پینیاں کٹ کٹ گر جائیں گی جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جد ہل گئی گواہی پوری ! تیرے عملاں دی جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

پھر حکم خدا فرما دے لے جاؤ دوزخ نوں جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جیہڑے منکر ہون زکوٰتوں اوہ پکڑے جان گے جانے

جانے نبی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جنہاں چغلی بخیلی کیتی اوہ بھی بڑا دکھ پان گے جانے

Scanned with CamScanner

جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے

جیہڑے وڈے دھیاندے پیسے اوہ لڑے جان دوزخنوں جانے

جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے

پچھے گا خدا وند آپے کیوں نہ نماز پڑھی جانے

جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے

اگوں کی توں جواب سناویں ....

جانے نی پاک محمدؐ نوں خصمانے

محمدؐ کا لڑ پھڑناں

جد وقت قیامت آوے دھرتی تپ جائے گی سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

آئے رل کے پیغمبر سارے پاک رسول دے سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

سب نفسو نفسی کردے خوف عدالت دا سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

جے عدل کرے رب سائیں ساڈی واہ کوئی نہ سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

نالے عیسےٰؑ تے حضرت موسےٰ توہیں توہیں کرن لگے سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

ڈانواں ڈول پھرن سب لوکیں کوئی نہ شفاعت بھرے سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

نبیؐ پاک گئے وچہ سجدے آکھدے خداوند نوں سائیاں

سائیاں، اُمیاں ہو کٹھیاں در آئیاں

ادھی امت بخشدیاں تیری دوسری دا عدل کراں سائیاں

سائیاں ، امتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

دوجی وار گئے پھر سجدے ہو غم ناک نبیؐ سائیاں

سائیاں، امتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

حصّے تیسرے دا عدل کماواں دو حصّے بخش دیاں سائیاں

سائیاں، امتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

تیجی وار گئے پھر سجدے ہو غمناک نبیؐ سائیاں

سائیاں ، امتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

پھر حکم خدا فرماوے اپنے دوست نوں سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

جاہ بخشی اُمت ہیں تیری جنہاں تیرا دین منیاں سائیاں

سائیاں، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

اساں منیاں جیہا تینوں ! عملاں نوں نہیں ویکھیا سائیاں

سائیاں ، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

اکو بخشاں حضرت سچے ! جے کر عدل کراں سائیاں

سائیاں ، اُمتاں ہو کٹھیاں در آئیاں

کدی تے درس دکھا مدینے والڑیا

میں عاجز دامان نہ کوئی ہاں شانی تان نہ کوئی عیبن نوں گل لا مدینے والڑیا

نہ کوئی کیتا عمل چنگیرا میں پئی چاہواں درس تیرا نہ توں مکھ چھپا مدینے والڑیا

پنڈ گناہ دی میں سر بھاری سب دنیا توں اوگنہاری توہیں پر دہ پا مدینے والڑیا

ڈونگی ندی تے میں نہ تارو اوکھی ویلے نہ کوئی واہرو باہوں پکڑ لنگھا مدینے والڑیا

میں ہاں تیرے در دی باندی بول نہ سکاں میں شرماندی دلوں رہیوں سمار مدینے والڑیا

حال اپنوں لے کہنوں دساں اندر روواں باہر ہساں دلوں تیرا اچار مدینے والڑیا

روواں کر کے کھلیاں باہوں تیرے در تے کوک سناواں خیر فقیراں پاء مدینے والڑیا
ڈاہڈی تیرے ہجر ستایاں مر کے تیرے در تے آیاں ہن نہ دور ہٹاء مدینے والڑیا
ہاں میں درد غماں دی ماری تیرے در تے کرنی ہاں زاری کدے تے لے گل لاء مدینے والڑیا
تیرے در دی سائل ہاں میں تڑپ تڑپ کے گھائل ہاں میں اپنے کول بلاء مدینے والڑیا
مینوں لگی ہجر بیماری کوئی طبیب نہ کر دا کاری تیرے پاس دواء مدینے والڑیا
تیرے در تے خلق سوالی میں عاجز نوں موڑ نہ خالی نہ بہوڑا ترساء مدینے والڑیا
میں کہاں تے کجھ نہ ہوں جتول ویکھاں توں ہی توں داغ ہجر والاہ مدینے والڑیا
توں ہیں رب دا خاص حبیب میں عاجز دا بنیں طبیب تیرے ہتھ شفاء مدینے والڑیا
تیریاں صفتاں کرے قرآن تیرا سب توں عالی شان کرنی ہاں صفت ثناء مدینے والڑیا
توں ہیں گوہر موتی سچا رتبہ تیرا سب توں اُچا لیکھا بے پرواہ مدینے والڑیا
میرے جہیاں لکھاں سیاں ایتھوں جھولیاں بھر کے گیاں مٹھے کرم کماء مدینے والڑیا
دکھاں دے وچہ عمر ہے بھوگی پاپن نہیں ازمائش جوگی مینوں نہ آزماء مدینے والڑیا
میریاں حضرت سن فریاداں ساریاں لے لے جان مراداں سانوں حکم سناء مدینے والڑیا
اولسیاں پاواں کانگ اڈاواں بیٹھ اکلی دل پرچاواں سفنے دے وچہ آء مدینے والڑیا
جنہاں پیتے جام ترالے عاشق تیرے نے متوالے بیٹھے تاڑی لاء مدینے والڑیا
سولی تے منصور ہولارے عین الحق دا نعرہ مارے چھاتی لینائیں لاء مدینے والڑیا
عاشق تیرا جان بلالؓ جسدا سوہنا عشق کمال نیڑے لیا بولاء مدینے والڑیا
معجزے تیرے لکھ ہزاراں آوندے ناہیں وچہ شماراں کیتی صفت خداء مدینے والڑیا
اک دن کہن یہودی آء سانوں معجزہ دیہو دکھا چن آسمانوں لاء مدینے والڑیا
کر وا اشارہ اسدے ولّے دو ٹکڑے بن آ گیا تھلے بغلیں گیا سماء مدینے والڑیا
خیبر دے وچہ جدوں لڑائی پاک نبی نوں نیندر آئی جے کر حکم خدا مدینے والڑیا
ڈھاسنا لا کے علیؓ اُتے ہیں محمدؐ سرور سُتے عصر نماز قضاء مدینے والڑیا
تائیں جاگے پاک رسولؐ وقت عصر دا رہیا نہ مول علیؓ کرے پچھتا مدینے والڑیا
پاک نبیؐ دعا فرمائی سورج اولوں دھپ لگائی ڈبگر ویلاء آء مدینے والڑیا

سورج مڑ کے واپس آیا — وقت عصر دا آن بنایا — لئی نماز پڑھا — مدینے والڑیا
کدی تے درس دکھا مدینے والڑیا

درود بر سیّد عالمؐ

پڑھ توں اُوپر مصطفےٰ صلّ علیٰ حبیبنا
عالم کو جس نے رنگ دیا صلّ علیٰ حبیبنا

تو نہ غافل ہو بشر — ایہو ورد وظیفہ کر — نور جہاں تے چھا گیا — صلّ علیٰ حبیبنا
دامن پاک نبیؐ دا پھڑ — ہر دم ایہ زبانوں پڑھ — عرش تے آئی یہ ندا — صلّ علیٰ حبیبنا
مومن نہ دلگیر ہو — بہتر تیرا اخیر ہو — ہر حاجت کی یہ دعا — صلّ علیٰ حبیبنا
نہ بہو ڈھاہ کے ڈھیریاں — ہون خلاصیاں تیریاں — ہر دم ایہو ورد کما — صلّ علیٰ حبیبنا
صفتوں بے نظیر ہے — ایسی دعا اکسیر ہے — لوح محفوظ تے ایہ لکھا — صلّ علیٰ حبیبنا
جن و بشر نالے حوراں ملک — فرش سے لیکر عرش تک — سارے ہی پڑھتے ہیں یہ دعا — صلّ علیٰ حبیبنا
سینے میں بھری نور ہے — مولا نوں منظور ہے — آپ خدا نے یہ کہا — صلّ علیٰ حبیبنا
کفر کا بیڑا ڈوب گیا — غالب سے ہو مغلوب گیا — پیدا ہوئے جب مصطفےٰ — صلّ علیٰ حبیبنا
ایسا پاک رسولؐ ہے — جس پہ قرآن نزول ہے — جسکو خدا نے خود کہا — صلّ علیٰ حبیبنا
ڈنکا دین دا بج گیا — کفر کسے دا بجھ گیا — جسدن دنیا پہ پڑھا — صلّ علیٰ حبیبنا
قبر دا کیا عذاب ہے — محشر دا کیا حساب ہے — جس لیا یہ ورد پکا — صلّ علیٰ حبیبنا
کہے مسکین پکار کے — بیٹھ پچھلا مار کے — کعبے کو اپنا سیس نوا — صلّ علیٰ حبیبنا
عرض کرے دربار میں — دکھیا جو سنسار میں — یہ ہی گناہوں کی ہے دعا — صلّ علیٰ حبیبنا
عیب گناہ معاف ہے — سینہ بھی تیرا صاف ہے — ایہی ذکر کر جا بجا — صلّ علیٰ حبیبنا
دوزخ بھی جاتا ہے بھٹھ — جنت بناؤ دیگا تیرا گھر — یہی لفظ جا کے دل تے لگا — صلّ علیٰ حبیبنا
ہو کے مسافر جان چھوڑیں جہاں — قبر پہ کریگا یہ مشکل آساں — محمد کو اپنا تو رہبر بنا — صلّ علیٰ حبیبنا
اس میں ہے پھر شک کیا — جد قرآن میں صاف لکھا — پڑھتا درود ہے خود خدا — صلّ علیٰ حبیبنا

خالی ہے تو بھر گیا ڈوبا ہے تے تر گیا جنے پڑھیا دل سے الا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
عرش فرش تے را تدن جو رو ملائک تے آدم و جن سب سے آتی یہ ہے صدا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
سورج چن ستاریاں کہدیا عرش مناریاں کہتے ہیں وہ بھی لکھا ہوا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
سر تے نازل موت ہے ہونا اک دن فوت ہے پھر کریگا توں پچھتا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
تیرا قبر مقام ہے مردہ تیرا نام ہے زندہ دل ہے یہ دعا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
گرزاں والے آون گے چنگے عمل پچھاونگے لیسی تینوں ایہ چھڈا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
اٹھ میستے جایا کر ایہو ورد کمایا کر ایہو ہی تینوں ایہ چھڈا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
کشتی نوحؑ دی پار ہوئی چخہ بھی پھر گلزار ہوئی جدوں خلیل نے یہ پڑھا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
یوسف چاہ تھیں باہر ہوا مصر دا جا سردار ہوا اس نے بھی آخر یہ کہا صَلِّ عَلٰی حبیبنا
پیٹ مچھی دے یونس جا آیت کرسی دے سنا اس نوں آئی یہ ندا صَلِّ عَلٰی حبیبنا

اِنَّ اللّٰہَ وَمَلٰئِکَتَہٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ یٰاَیُّہَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْہِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا ط

نعت شریف

سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہاں کیتا
حوراں تے ملک تمامی جن انسان کیتا

نورِ محمدؐ والا خلقیا حق تعالےٰ خاطر حبیب پیدا زمیاں آسمان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

اُمت دے بھاگ جاگے کفر نہ رہ گیا لاگے مکے وچہ تائیں پیدا عربی سلطان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

غارا نوچہ جان والا اُمت بخشانوالا نیبر گران والا پیدا یزدان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

نوروں روشنائی کرکے دور سیاہی کر کے تائیں محمدؐ لتے نازل قرآن کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

Scanned with CamScanner

کلمے دا ناد بجایا   ہُو دا آوازہ آیا   عاشق بلال ورگے   تن من قربان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

حکم حضوروں آیا   حسنؓ نوں زہر پلایا   پیدا حسینؓ کیتا   کربل میدان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

صبر حسینؓ کمایا   گودی وچہ لعل کوہایا   خون دا قطرہ قطرہ   دھرتی نشان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

یوسف نے صورت پائی   علی نوں طاقت آئی   کربلا وچہ کسن والا   سیّد ذیشان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

عیسےٰ نوں علم سکھایا   موسےٰ کوہ طور جلایا   جنّاں نے پریاں لتے   شاہ سلیمان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

پیری لئی پیر جیلانی   نبیاں محبوب سبحانی   بے پرواہیوں حصّہ   مولا نے دان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

آدمؑ نوں باپ بنایا   دنیا نوں پھیر ودھایا   نوحؑ دے بدلے کیتا   کشتی طوفان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

چار فرشتے نوری   پنجویں دے دل مغروری   عرشاں توں دھکے دیکے   مولا شیطان کیتا
سوہنے محمد خاطر پیدا جہان کیتا

کئیاں نے اندر وڑکے   کئیاں نے سولی چڑھکے   نبیؐ معراج جاکے   اُتے آسمان کیتا
سوہنے محمدؐ خاطر پیدا جہان کیتا

ایہ نہیوں ہستی میری   صفت ثناواں تیری   سوہنے دیاں صفتاں وچہ   سارا قرآن کیتا
سوہنے محمد خاطر پیدا جہان کیتا

نعت نصیحت

سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دِنے توں یاد کر جیدا دتا کھانا ایں

ایہہ گل سوچیں نال یقین لکھن کراماً کاتبین اندر دن تے راتاں ندے جو جو عمل کمانا ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

آخر لیکھا دینا پئی کون حالوں ماپیا ہئی کرے اپنا رب صحیح بھیکر خیراں چاہنا ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

جسدن قبریں جاویں توں رو رو کے پچھتاویں توں پاپ کما کے دوستا سر تے بوجھ اٹھانا ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

حق بیگانہ کھان دا ایہہ نہیں حکم قرآن دا مولا سب کجھ جاندا توں پیا بھید چھپانا ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

وطن ہمیش نہ تیرا ہئی جوگی والا پھیرا ہئی ایتھے سنج سویرا ہئی ایتھے ہور زمانہ ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

بہ رہیوں بن کے جھلا توں کریں نہ اللہ اللہ توں قبریں جاسیں کلا توں ایتھے دیس بیگانہ ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

آن فرشتے پچھن جھب دس شتابی کیہڑا رب عذر کریں کی اوس تھاں عاقل بالغ دانا ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

اول پچھ نماز دی گل نہ کرن لحاظ دی کیوں نمازوں بھیڑیا کردا عذر بہانہ ایں
سن انساناں غافلا راہوں بھلا جانا ایں
رات دنے توں یاد کر جسدا دتا کھانا ایں

نعت شریف

یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو وِرد کمانیاں
بحر غمدے وچہ حضرت میں پئی غوطے کھانیاں

عرش تے آواز آیا آ میرے دل جانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں
بحر غمدے وچہ حضرت میں پئی غوطے کھانیاں

چاند کو دو ٹکڑے کیتا لاہ لیا آسمان سے
معجزے میں دیکھ تیرے صدقے صدقے جانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

رکھ بھی کر دے سلاماں آدمی تے در کنارہ
میں بھی دن تے رات حضرت گیت تیرے گانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

اک تیرا اصحاب جابرؓ بہت نیکوکار سی
اس پکایاں ساہن اک دن ور جکے مہمانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

دونوں لڑکے اوسدے جد مار لئے تقدیر نے
بیوی خاوند کے جان دل میں ہو گیاں پشمانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

پردہ پا کے جا چھپاندے بات نہ کردے کتے
خبر پاوے نہ محمدؐ نہ کرے حیرانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

پہنچ گئے جب آپ سرور کھانا کھانے کے لئے
مشکلاں کو دور کر کے کیتیاں مہربانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

جب پکارا آپ لڑکوں کو کہ جلدی سے اٹھو
جان پڑ گئی جسم اندر رب دیاں مہربانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

فاتح دا تاج سر تے دو روں چمکاں ماردا
کانوں میں دو دُرّ نوری گل تیرے ہیں گانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

سن خدا دے اے حبیبا تے طبیبہ میریا
میں بیچاری درداں ماری دید تیرا چاہنیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

پتھراں بھی کلمہ پڑھیا آکے تیرا یا نبی عرض کردی ہاں میں ڈردی تے دلوں شرمانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو درد کمانیاں
جے کدے دیدار تیرا کر دیوے مولا نصیب جیوندی جانیں پھیر دا لیں میں نہ مڑ کے آنیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں
سیر کیتا آسمانے نال اے جبریلؑ نوں عرش تے آواز آیا آ میرے دل جانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں
چاند کو دو ٹکڑے کر کے لاہ لیا آسمان سے معجزے میں دیکھ تیرے صدقے جانیاں
یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کمانیاں

مدح امام حسن حسین علیہم السلام

حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
دونویں لعل نگینے جوڑی آپ خدا فرمایا اے
بابا علیؑ بہادر جان نانا پاک رسولؐ پچھان ایڈا ہور کسے دا شان نوراں تے کدو بنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
دونویں لعل جوانی چڑھدے جا کے مسجد اندر پڑھدے ہتھ قلم دواتاں پھڑدے خوشخط حرف لکھایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
لکھدے الف ب تے میم نالے ص س جیم جھگڑن دونویں دُرّ یتیم دوہاں نے شور مچایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
بولے حضرت حسنؑ وڈیرا تیتھوں ودھ کے خوشخط میرا لکھیا حرف حسیناں تیرا خوشخط ذرا نہ آیا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
اگوں بولے شاہ حسینؑ تیرے حرف نہ خوشخط ہین دونویں ایس خیالے پین سب کجھ دلوں بھلایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے
لگے دونویں کرن قیاس جاندا دلدا نہ وسواس جاندے ہن علیؑ دے پاس لکھیا آن دکھایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

علیؑ تختیاں ہتھوں پھڑیاں دس دونویں خوشخط بڑیاں دھنڈیاں گذرن دو تن گھڑیاں علیؑ نے آکھ سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

بولے اللہ دا مقبول مینوں پتہ نہ لگے مول تیرا نانا پاک رسولؐ جنہے عدل کمایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

پھڑکے تختیاں اوتھوں چلے نانے پاک نبی دے ولے علیؑ آپ انہانوں گھلے نہ کوئی راز بتایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

جاکے پاک نبیؐ دے کول دس کل حقیقت پھول پھڑکے عدل ترازو تول دونہہ نے آکھ سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

ماریں عدلوں تیر نشانہ آپس وچ نہ کریئے طعنہ دوہتروان اسیں نوں نانا تیرا شان سوایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

حضرت تختیاں پکڑ کھلووے پورا عدل گھڑی نوں ہووے پاواں فرق جھیڑیوں روے دلوں خیال نہ آیا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

حسنؑ حسینؑ مباحثہ لایا جبرائیل قدرتی آیا جد اس آن سلام سنایا پاک نبیؐ فرمایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

دونویں تختیاں پکڑ لیجاویں قادر قدرت کول پوچاویں اے جبرئیل شتابی جاویں حکم حضور سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

میرے جھگڑن دوہتروان آپے عدل کرے سبحان ہوکے جبرائیل روان عرشاں اوپر آیا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

ہویا عرشوں حکم ربانا اسدا ہیں نہیں عدل کمانا تختیاں لیکے واپس جانا حاکم حکم سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

کیتا حکم جناب الٰہی ایہہ ہیں سکے دونویں بھائی کرسی عدل انہاندی مائی آپ خدا فرمایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

تختیاں لیکے واپس آوے آکے حضرت نوں پکڑاوے اسدا نہ رب عدل کماوے جبرائیل سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

Scanned with CamScanner

لکھیا رب نے بھیج قانون ویکھے زہرہ جنت خاتون جیہڑا الف جیم تے نون سین صواد بنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

تختیاں پھڑ کے دونویں لعل دلوں ہون بڑے خوشحال جبرائیل وحی دے نال بی بی کول پوچایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

ساڈی خوشخط ویکھ لکھائی پورا عدل کماویں مائی تینوں ملیا حکم الٰہی دوہاں نے آکھ سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

بی بی پھڑ کے لعل ترائے اُچے ول آسمان چلائے ویکھن حال فرشتے آئے کی انصاف کمایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

جسدا سوہنا خوشخط ہو پھڑ کے لعل لیاوے دو دوڑن اکو جگہ کھلو رب جبرئیل بھجایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

میرا حکم بجاویں نال ڈگن لعل زمین تے نال آکھے وحی شتابی جان میں تیرا حکم بجایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

تیجا لعل شتابی چیر ثابت رہے نہ بر تقدیر ایسا مار نشانہ تیر آپ خدا فرمایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

آکے وحی شتابی نال کیتا دونویں ٹکڑے لعل رہ گیا فرق نہ رتی روال نصفو نصف کرایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

آ کے لعل زمیں تے پین دوڑے آن حسنؑ حسینؑ دو دو ٹکڑے ہتھیں لین فرق ذرا نہ پایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

اک دن خلق مدینے ساری پہن پوشاکاں کرن سواری کر کے شاہ حسن بھی زاری نانے کول سدایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

نانا لے دے نویں پوشاک نانے ہوے اک پراق ہو کے پاک نبی غمناک ایہہ سوال سنایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

نہ رب مان نبی دا توڑے ہرگز کیتا حکم نہ موڑے چنگے جنت وچوں جوڑے جبرائیل لیایا اے
حضرت حسنؑ حسینؑ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

جوڑی پہن پوشاکاں لیاں حوراں ہو قربانی گیاں سجدے بیٹھے عرش دے پیاں ایہہ کس ماں جایا اے
حضرت حسنؓ حسینؓ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

اُٹھے نبیؐ محبت نال راضی ہویا جل جلال ہو کے پاک نبیؐ خوشحال دوہنہ نوں موہڈے چایا اے
حضرت حسنؓ حسینؓ سوہارے عالی رتبہ پایا اے

تعریف کلمہ شریف

ایہہ ذکر کمال میاں ایہہ کلمہ حق دا وصال میاں اس کلمے نے جانا نال میاں
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

اس کلمے مقیس انسان میاں ایہہ کلمہ نور ایمان میاں ایہہ کلمہ پاک بیان میاں
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

اس کلمیوں کفر نابود ہووے اس کلمیوں روا سجود ہووے اس کلمیوں حق موجود ہووے
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

ایہہ کلمہ اسم الٰہی دا ایہہ کلمہ پیارے ماہی دا ایہہ کلمہ سب نوں چاہی دا
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

ایہہ کلمہ حق انعام میاں ایہہ کلمہ کوثر جام میاں اس کلمے وچہ دو نام میاں
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

اک نام محمد پیارے دا دوجا نام ہے سرجنہارے دا جیہڑا مالک سرجنہارے دا
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

اک کلمیوں نور ظہور ہویا اس کلمیوں کفر ہے دور ہویا جس پڑھیا سو منظور ہویا
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

ایہہ کلمہ برکت والا ہے ایہہ کلمہ سب توں اعلیٰ ہے بن کلمیوں ایہہ دل کالا ہے
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

ساڈا کلمہ خاص وسیلہ ہے ایہہ مومن رلن دا حیلہ ہے ایہہ محمد بخش رنگیلا ہے
کہو لا الٰہ الا اللہ محمد الرسول اللہ

ہے محمدؐ نبی رسول میاں ہے محمدؐ خاص رسول اللہ
کہو لا الٰہ الا اللہ محمدؐ الرسول اللہ

معجزہ آنحضرت صلعم

یا محمدؐ یا محمدؐ ایہو ورد کہانیاں
بحر عمدے بیچ حضرت میں ہئی غوطے کھانیاں
سیر کیتا تیں آسماناں نال ے جبریل نوں   عرش تے آوازہ آیا اے میرے دل جانیاں
جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا
دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا
لوح محفوظ نالے قلم بنائی گئی !   ہر اک جاگہ چمک نور دی پائی گئی
ستاں آسماناں نالوں عرش منارا چنگا
جنت دے جانے نالوں رب دا سہارا چنگا
بن کے دیوانہ غافل شغلاں وچہ ہویوں شاغل   دنیا دی خواہش ولوں کرنا کنارا چنگا
جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا
دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا
پنجانوں پلے پالے تیہانوں سر تے چالے   بھتیاں کرنے نالوں اکو اشارہ چنگا
جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا
دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا
حق حلال کھاویں مولا توں رتبہ پاویں   ہر اک دے نال ہووے تیرا ورتارا چنگا
جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا
دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا
مرسل پیغمبر سارے مولا دے دوست پیارے   لگے محمدؐ سرور رب نوں پیارا چنگا
جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا
دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا

عرش سجایا رب نے فرش بنایا رب نے   چن تے سورج نالوں قطب ستارا چنگا

جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا

دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا

لوح محفوظ نالے قلم بنائی گئی !   ہر اک جگہ چمک نور دی پائی گئی

جنت دے جانے نالوں یار دا نظارہ چنگا

دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا

ستاں آسماناں نالوں عرش منارا چنگا   کفر دے غلبے اگے علیؑ دا نعرہ چنگا

جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا

دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا

مومناں تیرے ہتھ تیر تلوار اے   موذیاں نال تیرا جنگ نیارا اے

جنت دے جانے نالوں یار دا نظارا چنگا

دنیا دی دولت نالوں رب دا سہارا چنگا

پہون

مرسل نبیؐ رسول دے باجھ کیہڑا موسٰےؑ دا نگراں یار کلیم کوئی نہ

یوسفؑ جہی نہ کسے دی شکل نوری سر تے موت دے جیہا غنیم کوئی نہ

مرض عشق دی لا دوا سمجھو تے لقمان دے باجھ حکیم کوئی نہ

دا منگیر نہیں نشہ افیم باجھوں دھرتی جیڈ کوئی ہور یتیم کوئی نہ

اُچی قوم پٹھاناں تے سیّداں دی ہور قوم جو لاہیاں توں نیم کوئی نہ

علم باجھ چراغ انسان جاہل اردو عربیوں باجھ تعلیم کوئی نہ

مرثیہ کربلا

بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں
نہ ماریں شمرا دے سرور دے دوہتر واناں نوں

دیکھو ظلم یزید کمایا   پانی باجھوں ہے ترسایا   ایہہ لیکھ لکھایا اے
کربل وچہ دینا جاناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

شالا ظلم کماون والے   دوزخ جان شریر منہ کالے   کیوں مار ونجایا اے
حضرت دے شیر جواناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

علی اصغر نے منگیا پانی   ماری شمر حلق وچہ کانی   جنہاں ظلم کمایا اے
ہائے قہر لوے انساناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

ہیسی اوہ سخت دیہاڑا   اکبرؓ، اصغرؓ، قاسم لاڑا   نہ پانی ہل دا اے
حضرت دے شیر جواناں نوں ۔ بند کر لیا پانی
نہ ماریں شمرا دے سرور دے دوہتر داناں نوں

رب نے عجب رلا کے جوڑی   پینگھ ہولارے چاڑھ تروڑی   رب حشر تپایا اے
کر حکم زمیں آسماناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

بھر کے مشق عباسؑ لیایا   بازو کٹ کے نیر ڈلاہیا   نہ ترس کمایا اے
پئے ویکھن خشک زباناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

ایہہ دلگیری لیکھ لکھائی   نال دنداں دے مشک اٹھائی   نہ جریا جاندا اے
جد سنیئے حال بیاناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

آخر وقت جمعہ دا ہویا   نیت نماز حسینؑ کھلویا   آ دشمن جاندا اے
مارن دے کر سیاناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

جد دم سجدے سیس جھکایا   آن شمر نے وار چلایا   روح نکل سدایا اے
ایہہ ہوگئی خبر جہاناں نوں   بند کر لیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

حوراں بھر کے جام لیایاں   اوس مائی نوں دین ودھائیاں   جس نے حضرت جایا اے

تسیں ویکھو اسدیاں شاناں نوں بند کرلیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

روز حشر دے ہوگ نتارا ظلم صبر رب تولے سارا ایہہ لڑ کا ہے علیؑ دا

پھڈ دلو غرور گماناں نوں بند کرلیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

نہ ماریں شمرا دے سرور دے دوہتر واناں نوں

نانا پاک رسول سوہارا جسدی خاطر ہے جگ سارا جس کاندھے چایا اے

دونہہ حسنؑ حسینؑ نشاناں نوں بند کرلیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

پھڈ کے خنجر یتیمی لیندا ہردم امت امت کہندا جا غاریں بہندا اے

اوہ چھڈ کے جگہ مکاناں نوں بند کرلیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں ناں

یارب میریاں بخش خطائیں اوگنہارے پار لنگھائیں ایہہ جو کجھ لکھیا اے

دیہہ بُھل چک بخش انجاناں نوں بند کرلیا پانی توں ہتھ پھڑکے تیر کماناں نوں

نہ ماریں شمرا وے سرور دے دوہتر واناں نوں

عشق شرع دا شان

آکھے شرع عشق دیتا ئیں جو چا ہویں سو کرنا ئیں شوہ دریا وچہ گھمن گھیرے اُلٹی تاری ترنا ئیں

آپے بھڑکیں دوزخ وانگوں آپے ٹھنڈا ٹھرنا ئیں آپے ہس ہس ناز دکھاویں آپے ہو کے بھرنا ئیں

جتھے دلبر نظری آوے جان تلی تے دھرنا ئیں وانگ چراغ سودائی بن کے گجھیاں چوٹاں جرنا ئیں

جواب عشق

آکھے عشق شرع دیتا ئیں رہی تو ہیں چُپ کیتی نہ عشق نہ پھیرے تسبیح مالا ڈر دا عشق مسیتی نہ

پنج پنج ویلے وضو نہ کرنا مگر کسیدے نیتی نہ اکو حرف حقیقی پڑھیئے ول تے رہے پلیتی نہ

عاشق دوز خداتوں نہیوں نیت قضائی کیتی نہ ایتھے دسیں جنت دوزخ خبر اگاں دی لیتی نہ

روز چراغ خدا نوں مل کے خمر پیالی پیتی نہ

شان شرع

آکھے شرع عشق دیتا ئیں جھوٹا مکر پھیلا یوئی کرنا ظلم کسے دے اُتے کدوں خدا فرمایو ئی

جلوہ دے منصور ولی نوں عین الحق پکا یو ئی ہیسی گل شرارت تیری میتوں دوس دیوا ایو ئی

پہلوں بن کے دوست دلبر مگروں قہر کمایوئی

شانِ عشق

اگوں بول شرع دیتا ایئں عشق جواب سُنایاسی
ییں تاں شاہ منصور دلی نوں منزل توڑ پوچایاسی
اوس نہ ہرگز بھید چھپایا اُچی شور مچایاسی
عاشق مست اللہ دا ہویا توں کیوں فتویٰ لایاسی
ایڈی نیک پاک توں بنکے پھر کیوں ظلم کمایاسی
پھڑ شمس بید وسے تائیں الٹا پوش لہایاسی
بھکھ تریہہ نوں نازل کر کے شہروں باہر کڈھایاسی
دیکھ چراغ عشقدا درجہ سورج بھی شرمایاسی

شانِ شرع

شرع کہے سن بھیڑیا عشقا کیہڑی کار کماویں توں
ییں تاں حکم نبیدے دساں اُلٹے سبق پڑھاویں توں
اِک گھڑی وچہ خوشی وکھاکے مڑکے رونا پاویں توں
وصل محبوب نصیب نہ ہووے ذائقہ موت چکھاویں توں
ییں ہاں کنجی جنت والی مینوں بُری بناویں توں
پُل صراط جو مشکل گھاٹی کس نوں پار لنگھاویں توں
میرے باجھ نجات نہ تیری بھاویں بڑا اسداویں توں
آکھ چراغ نبیدا کلمہ ربدی رحمت پاویں توں

شانِ عشق

عشق شرع نوں آکھن لگا ییں وچہ خوبی بھاری اے
میرے اک ویلے پاروں بن گئی خلقت ساری اے
جان خداوند اک اکیلا دھند وکار غباری اے
ییں ہویا بنے فرشتے جو کجھ نوری ناری اے
حکم اللہ جتھیں پار لنگھاواں جیہڑی منزل بھاری اے
عشق چراغ اکیلا جانی نال خدا دی یاری اے

شانِ شرع

شرع کہے ییں جھوٹھ نہ ماراں سچا سخن ستاواں گی
جیکوئی حکم عدولی کرسی کافر کر دکھلاواں گی
جو کوئی لڑے شریعت اُتے جنت وچہ پوچاواں گی
دنیا وچہ نصیب نہ ہوئے میوے عجب کھواواں گی
اوکھی گھاٹی مشکل پینڈے باہوں پکڑ لنگھاواں گی
قول قرار چراغ جو میرا سر دے نال نبھاواں گی

شانِ عشق

بول جواب عشق نے دتا کس دا شان گھٹاواں ییں
پُلصراط تے دوزخ کولوں ہرگز خوف نہ کھاواں ییں
میوے کل بہشتاں والے آپ جتھیں ورتاواں ییں
عرض گذار خدا دے اگے خلقت نوں بخشاواں ییں
جتھے تینوں نہ کوئی جانے اوتھے زور چڑھاواں ییں
اکو حرف حقیقی والا کدے نہ دلوں بھلاواں ییں

ربدی بے پرواہی اُتے بیٹھا حکم چلاواں ہیں | رب رسول جے ہووے راضی سارے مطلب پاواں ہیں

شان شرع

بولی پھیر شریعت مڑکے ہمرا شان اچیرائی | مینوں رب رسول بنایا نیواں درجہ تیرا ائی
اوتھے ونج لگاواں جاکے جتھے گھمن گھیرائی | مینوں سید اصحابا کردا اے رل کے چار چوفیرائی
جن پری سب جھکدے مینوں ایسا درجہ میرائی | شرع چراغ عشقدے نالوں کردی شان ودھیرائی

شان عشق

عشق کہے میں تیرے نالوں عالی درجہ پایا نی | پہلے آپ خداوند عالم مینوں دلوں اٹھایا نی
اپنے نوردں نور جدا کرتا رے قطب رکھایا نی | پنجتن پاک بنن گے ایتھوں ایہ فرمان سنایا نی
ختم المرسلین محمد تاں دنیاتے آیا نی | اسدی خاطر آپ خداوند کل پسار ودھایا نی
نوری ناری آبی خاکی سب نے شکر بجایا نی | تیتھوں عالی درجہ میرا اسچ چراغ سنایا نی

شان شرع

شرع کہے جو دنیا اُتے رت نماز پڑھیندائی | اپنے مال جان دے وچوں جو زکوٰۃ کڈھیندائی
دنیا اتے مالک اوہنوں رحمت بخشش کریندائی | ایتھے اوتھے دوہیں جہانیں تنگی کدے نہ دیندائی
جس نے تینوں ہے گل لایا اوہ کس حال بھریندائی | عاشق مویاں باجھ نہ ہووے ہر کوئی طعن مریندائی
عیب چھپاواں دنیا اُتے توبہ جدوں کہیندائی | عاشق توبہ کہے زبانوں کدے نہ درجہ لیندائی

مجنوں وانگ سر پر سکاویں عشق چراغ ملیندائی

شان عشق

آکھے عشق شرع دے تائیں گل سنیں میری نی | میرے نال بہیں ہم ثانی ایہ نہیں طاقت تیری نی
اگے عاشق سر دے میتھوں لاویں اگ ودھیری نی | توں شریعت کی کجھ جانے مینوں خبر بہتیری نی
پنجے ویلے آن مسیتے دیویں بانگ اچیری نی | فجر دل ٹیکے پیشی تیکر نہیں پابندی تیری نی
جودم غافل سودم کافر ایہو گڑھتی میری نی | بجلی وانگوں چانن لاواں اندر قبر اندھیری نی
دم دم نال کراں دم جاری منزل بہت اوکھیری نی | ہین چراغ جو عاشق میرے قدر پچھان میری نی

جواب شرع

کیوں نہ قدر پچھان تیری واہ وا سبق پڑھایو ئی | جے توں سچ پچھاویں میتھوں کسنوں پار لنگھایو ئی

رنگ محلیں لیلیٰ بیٹھی مجنوں باھر رسکا یوئی ۔۔ سسّی نگر پنوں دے دھائی تھل وچہ مار مکا یوئی
تخت ہزاریوں ٹور رانجھیٹا چاک مہیں دا لایوئی ۔۔ کھیڑے لے گئے ہیر ویاہ کے نگر فقیر بنا یوئی
بلخ بخاریوں ٹور مغل نوں وچہ گجرات پوچا یوئی ۔۔ گلی گلی دا ہو نیچے کوڑا سر تے پھر چکا یوئی
سوہنی بدلے مہینوال نوں تیر کلیجے لا یوئی ۔۔ آخر پھڑ کے دوہاں دھرانوں ملیں وہن روہڑا یوئی
بھیڑیا عشقا مرے دینال کیڈا دغا کما یوئی ۔۔ مست خماری ایسی چاہڑی جنڈاں ہیٹھ سوا یوئی
مگروں خان شمیر لیا کے تیریں لیکھ کرا یوئی ۔۔ معمار فرہاد ہوراں تے لوہڑا کی ورتا یوئی
زیبی سوہنے تائیں کیکہ باشک ناگ لڑا یوئی ۔۔ اجدے دن تک دسیں مینوں کسنوں پار لنگھا یوئی
تھوڑے روز دکھا کے خوشیاں مڑ کے رونا پا یوئی

جواب عشق

میرے اندر تیرے نالوں ایس گلوں وڈیایاں نی ۔۔ عین، شین تے قاف تیسرا میریاں صفتاں آیاں نی
عینوں عقل و سخاوت ساری شینوں شرم حیایانی ۔۔ قالوں قدم نہ موڑن ہرگز جھتے اکھیں لایاں نی
عشق نہ ڈر دا دوزخ کولوں ایس اندر مستایاں نی ۔۔ سچے عاشق بنکے ویکھاں جنہاں پریتاں لایاں نی

جواب شرع

الفوں آکھاں روز بندے نوں بدیوں کریں کنارا وے ۔۔ ب باطن دی خبر نہ تینوں مینوں او گنہارا وے
ت توبہ جے کریں دلبیوں ہوسی پار اوتارا وے ۔۔ ث ثبوتی ہوون بدیاں کون کرے چھٹکارا وے
ج جلیں گا نار جہنم پیش نہ جاوے چارا وے ۔۔ ح حلال حرام پچھانی بخشے بخشنہارا وے
خ خودی نہ دلوچہ رکھیں بنے گناہیں بھارا وے ۔۔ د دلیدی میل اتاریں ذال ذلیل خوارا وے
ر رودیں ز زور نہ چلے سینوں سمجھن بارا وے ۔۔ ش شریعت آکھے تینوں ص صبر کویارا وے
ض ضرورت نیک عمل دی پچھے سرجنہارا وے ۔۔ ط طلب نبی دی رکھیں چھوڑیں کفر کفارا وے
ظ ظلم کماویں جیہڑا ظاہر ہوسی سارا وے ۔۔ عینوں علم توحید پچھانی غ غزور نہ دارا وے
ف فرمان خدا دا منیں قافوں قرب سوہارا وے ۔۔ ک کفر نوں دور کرا کے نبیوں او گنہارا وے
ل لکھی تقدیر اللہ دی کون مٹاون ہارا وے ۔۔ م منافع بند گیا دا نبیوں نوں نکارا وے
و وسار خدا نوں بندے ہاریں جگ سارا وے ۔۔ الفوں اگ جہنم والی سرد کراں گلزارا وے
ی یاد رکھ موت ہمیشہ کرے چراغ پکارا وے

جواب عشق

پچھی گل سناواں جیکر تینوں غصہ آوے نی — الفوں اگے حرف نہ کوئی میم مساں دیاوے نی
قادر قدرت نال قلم دے الفوں میم بناوے نی — الف میم دی اکو صورت فرق مروڑی پاوے نی
بتی حرف سناوے گن کے جیہڑا علم پڑھاوے نی — مینوں اکو الف دسیندا اگاں نہ نظری آوے نی
الف میم دے باجھوں میرے دلنوں مول نہ بھاوے نی — تیرے نال نہیں میں لڑنا کمہ کے کوڑے وارے نی

جواب شرع

تیراں حقانی تے ست مجازی عاشق کل ۲۰

عاشق ویکھ حسین خدا دا کربل دا ترھایائی — پھیر بلالؓ نبیؐ دا عاشق دوجا نمبر آیائی
تیجا عاشق پیر جیلانی جس نے زہد کمائی — چوتھا گن منصور ولی جس سولی لیکھ لکھایائی
پنجواں گن تبریز بہادر جس نے پوشش لہایائی — چھیواں داتا گنج لاہور وچہ پھیرا پایائی
ستواں عاشق چشتیا نوچوں وچہ اجمیر سمایائی — اٹھویں تھاں شاہ شرف قلندر عاشق بنکے آیائی
ناواں عاشق پاک پٹن وچہ شیخ فرید سدایائی — دسواں عاشق علی احمد صابرؒ نام دھرایائی
بارہواں عاشق دنیا اتے ہادی نوشوہ آیائی — بارہواں عاشق شیخ المدی جوہنی قدم ٹکایائی
تیرہویں تھاں سرمد وچارے شرع توں سیس کٹایائی — تیراں عشق حقانی اتے بہلوں قدم ٹکایائی
عشق مجازی وچوں باقی ستاں جلوہ پایائی — چودھویں تھاں تے لیلیٰ مجنوں واہ وا عشق کمایائی
پندرھویں تھاں سسّی پنوں بھار عشق دا چایائی — بالوریت تے چھالے پائے کربل وانگ کوہایائی
سوہنی تے مہینوال دوہانوں سولھواں نمبر آیائی — سولاں کلاں سپورن بنکے عشق کنارے لایائی
جا فرہاد ستارھویں نمبر چیر پہاڑ وکھایائی — نہر لیاندی شیریں بدلے ایڈا دکھ اٹھایائی
بائی امیر اٹھارھواں نمبر سیج کسے فرمایائی — جس ٹاہلی دیاں لگراں پھڑ کے پورا سال لنگھایائی
جاں انیواں رانجھا عاشق تخت ہزاریوں آیائی — کن پڑوا کے مندراں پائیاں پہلوں مال چرایائی
ویہواں نمبر مرزے صاحباں جنڈ دے ہیٹھ پسایائی — پھیر اکیواں نمبر کدھرے گنتی وچہ نہ آیائی

بیان عقل تے شکل

اِک دن عقل نے آکھیا شکل تائیں دتی رب نے ایہہ توفیق مینوں
نبض ویکھ مریض دی مرض دساں وتا رب درجہ ایتھوں تیک مینوں
کہیا شکل نے عقل نے ویکھ بھیناں ظاہر بول کے کراں نشانیاں میں
جو کوئی جمیا کل مشتاق میرا پیواں خون تے لواں قربانیاں میں
بادشاہواں دے پُت فقیر کرکے دیواں گھڑی وچہ گال جوانیاں میں
لیلاں کول مینوں مجنوں ویکھیا سی آخر دبھ سر یہ اُگانیاں میں
اوس تخت ہزارے دے چوہدری توں لارا دے کے مہیں چروانیاں میں
مغل ٹور کے بلخ بخاروچوں پیرے بھن کے اوسدے کھانیاں میں
پنّوں کیچ مکران چوں عشق نے کڈھ دتا سسّی تھلاں وچہ مارمکانیاں میں
جاں مال قربان پئے کرن میتھوں جنہوں اپنا آپ وکھانیاں میں
دھوڑے ہتھ چراغ اوہ زندگی توں جنہوں وصل دے جام پلانیاں میں

اوکھی گھاٹی تے مشکل پینڈے عشقدیاں سخت کمایا نئے
جنہاں نے عشق پکڑ گل پایا جاناں مُفت گوایاں نے

پہلوں رب نے عشق کمایا احمد یار معشوق بنانا
اوکھی گھاٹی مشکل پینڈے عشقدیاں سخت کمایاں نے

پائے عرش بریں جد پھیرے آکھے خالق دوست میرے
چوداں طبق حولے تیرے کنجیاں دست پھڑایاں نے اوکھی گھاٹی.....
عاشق رب معشوق رسولؐ کھڑیا باغ جنت وچہ پھول
عاشق کیوں نہ کرن قبول پیّاں سنگ اکھیاں لایاں نے اوکھی گھاٹی.....
جو کوئی وچہ دنیا دے آیا اوسنوں عشق نے سبق پڑھایا
داخل دفتر نام کرایا لگیاں ہون پڑھایاں نے
جد منصورؒ سولی تے چڑھیا اس تے سبق عشقدا پڑھیا

پلّو عین الحق نے پھڑیا عشق وچہ ایہ مستیاں نے اُوکھی گھاٹی .....
ویکھو عشق نے کھیڈ مچائی قُمْ بِاِذْنِیْ دی رمز چلائی
غیرت پھیر شرع نوں آئی شمس دے باب بنایاں نے اُوکھی گھاٹی .....
پہلوں ایس عشق دا چیلا بنگیا مجنوں جان اکیلا
جھل کے عشق جگر وچہ سیلا وُبھاں جسم اُگاں نے اُوکھی گھاٹی.....
ماچھی لین لکڑیاں آوے لکڑ سمجھ کوہاڑا لاوے
مجنوں لیلے آکھ سناوے یار دیاں سخت جدایاں نے اُوکھی گھاٹی......
عشق نے آن چڑھایاں سقلاں دور کر دیوے ہوش تے عقلاں
حضرت یوسف جہیاں شکلاں عشقے قید کرایاں نے اُوکھی گھاٹی ....
عشق ہے شیر تے باشک ناگ عشقدی چار چوفیرے دھانگ
نوشو پیر ہوراند یوانگ عشقدیاں نُونُو شاہیاں نے اُوکھی گھاٹی .....
ٹاہلی ہیٹھ کھلوتی بائی ہو گیا ویکھ امیر سودائی
عشق نے چنگ چواتی لائی لاٹاں دون سوایاں نے اُوکھی گھاٹی.....
عشق نے ماری تیغ تے تبراں کیتیاں سب دنیا وچہ خبراں
ٹاہلی ہیٹھ دوہاندیاں قبراں عشق نے چانوایاں نے اُوکھی گھاٹی .....
مرزاں کھرل سیالیں آیا صاحباں بیلے چاہڑ لیایا
عشق نے جنڈ دے ہیٹھ سوایا فوجاں مگر چڑھایاں نے اُوکھی گھاٹی .....

اوکھی گھاٹی مشکل پینڈے عشقدیاں سخت کمایاں نے

پالیاں لشکر آن وہیر نال ! جٹ دی جان گوائی ہیراں
ایویں خالق دیاں تقدیراں اوسدے لیکھ لکھایاں نے اُوکھی گھاٹی ....
روڈا دیکھ جلالی مویا عشق وچہ ثابت قدم کھلویا
آخر پُرزے پرزے ہویا چیکیاں دلیں دوہایاں نے اُوکھی گھاٹی ....
عینوں عقل وسنجاون ساری شینوں شرم تمام اتاری
قافوں قدم مرڑن اک واری دوزخیں ملن سزائیں نے اُوکھی گھاٹی ....

ویکھو ایس عشقدے کارے   عاشق بن تقدیر دے مارے   اُوکھی گھاٹی
دے کے ہیر نے جھوٹے لارے   چاک توں مہیں چرایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

ویکھو پٹیاں عشق پڑھایاں   کن پڑوا کے منڈراں پایاں
مالکا مشکل سہن جدایاں   بگلیاں دست پھڑایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

بنگئے عاشق کُکھ مسیت   لیاں عشق نمازاں نیت
جنہاں دلبر نال پریت   اوہنا ندیاں لے پرواہیاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

عشق نے خان پنوں نوں ٹور   کیچوں آندا شہر بھنبور
پکھ لئی پھیر دلاں دی ڈور   لگیاں ہین جدائیاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

سسّی پیتے مست پیالے   تھلاں وچہ کھوج شتر دا بھالے
نازک پیریں پڑ گئے چھالے   عشق وچہ ایہہ سختایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

سسّی نے پڑھی کتاب توحید   ڈھونڈ دی خان پنوں دا دید
ہو گئی تھل وچہ آپ شہید   یار نہ خبراں پایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

مغل توں بلخ بخارا چھڈ ایا   ٹُر کے وچہ گجرات لیایا
یار نے جمال کرایا !   ہو گیاں عین صفایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

اُوکھی گھاٹی مشکل پینڈے عشقدیاں سخت کمایاں نے

چشماں چار دو ہاندیاں رلیاں   لکھیاں لیکھ دیاں نہ ٹلیاں
یار دے بدلے شہر دیاں گلیاں   عشق نے صاف کرایاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

اک دن جوش محبت پایا   پٹ دا چیر کباب بنایا
یار دے اجے پسند نہ آیا   یار دیاں بے پرواہیاں نے   اُوکھی گھاٹی .....

اُوکھی گھاٹی مشکل پینڈے عشقدیاں سخت کمایاں نے

تمت بالخیر